

خطِ پولسِ بلده ایماندارای روم

پیشگفتار

پولس ای خط ره بلده ایماندارای روم بخاطری نوشته کد که میخواست جماعتِ ایماندارِ روم ره ملاقات کنه. مقصدِ پولس ای بود که چند وخت دَ مینکلِ ایماندارای روم خدمت کنه و بعد ازو دَ کومکِ ازوا دَ اسپانیا بوره، مگم پیش از سفر باید خود خو و عقیده خو ره بلده ازوا معرفی موکد.

پولس دَ امزی خط دَ باره مسیح، نجات، ایمان، رابطه بین یهود و غیر یهود و رابطه بین ایماندارای مسیح و حکومت توره موگیه و ایمان دَ مسیح و عملی کدون شی ره دَ زندگی روزمره تشریح مونه. او بیان مونه که چی رقم خدا دَ وسیله فیض، مردم ره قد خو آشتی دلجی کد و موگیه که یهود و غیر یهود لازم آسته که رابطه خو ره قد خدا جور کنه، چون پگ انسان ها یگ رقم زیر بار گناه آسته. پولس بیان کده موگیه که امو فیض، عیسی مسیح آسته و مردم دَ وسیله ایمان آوردو

دَ مَسِيحِ مَيْتَنَه قَد خُدا آشتی کنه و صَاحِبِ زِنْدَگِی نَو دَ مَسِيحِ
شُنه و از قَیدِ گُناه و مَرگِ خِلاصی پَیدا کُنه.

پولس امچنان دَ فصل های ۹ تا ۱۱ بیان مونه که ایمان

نوردونِ مردُمِ یهود دَ عیسیٰ بَحیثِ مَسِيحِ دَزی معنی نیسته که
خُدا اونا ره رَد کده؛ پس مردُمای غیرِ یهود نباید یهودیا ره
خار-و-حقیر حساب کنه، چراکه دَ آخرِ مردُمِ یهود ام دَ عیسیٰ
ایمان میره.

فهرستِ عنوانها

دُعا و سلام (فصل ۱، آیه ۱)

شوق و علاقه پولس بلده دیدونِ ایماندارای روم (۸:۱)

عَظَبِ خُدا دَ ضِدِ مردُمای بے ایمان (۱۸:۱)

قِضاوَتِ عادِلانِه خُدا (۱:۲)

یهودیا و شریعت (۱۷:۲)

وفاداری خُدا (۱:۳)

هیچ کس دَ حُضُورِ خُدا نیک حساب نَمُوشه (۹:۳)

عدالت دَ وَسِیلَه ایمان (۲۱:۳)

ابراهیم دَ وَسِیلَه ایمان عادل حساب شُد (۱:۴)

صُلح و آشتی قَد خُدا (۱:۵)

آدم و مسيح (۱۲:۵)

مُردو و زنده شُدو قد مسيح (۱:۶)

يگ مثال از رابِطه زن و شوی (۱:۷)

کش-و-گير کدو قد گناه (۷:۷)

زندگی د هدايت روح خدا (۱:۸)

بزرگی و جلال آينده (۱۸:۸)

مُحَبَّتِ خدا د ايماندارای عيسى مسيح (۳۱:۸)

انتخاب شُدون قوم اسرائيل (۱:۹)

بے ايمانی قوم اسرائيل (۳۰:۹)

نجات بلده پگ (۵:۱۰)

رَحْمَتِ خدا د بله باقی منده های قوم اسرائيل (۱:۱۱)

رَحْمَتِ خدا بلده پگ آسته (۲۵:۱۱)

زندگی د خدمتِ خدا (۱:۱۲)

إِطَاعَتِ کدو از حُکمرانا (۱:۱۳)

مُحَبَّتِ کُنيد، چراکه وخت کم منده (۸:۱۳)

قبول کدون يگديگه (۱:۱۴)

زندگی کدو بلده خوشی ديگرو (۱:۱۵)

پولس خدمتگارِ مردُمای غير يهود (۱۴:۱۵)

تصميمِ پولس بلده ديدون ايماندارای روم (۲۳:۱۵)

دُعا و سلامِ پولس بلده ايماندارای روم (۱:۱۶)

دُعا-و-سلام

۱ از طرفِ پوئس، غلامِ عیسیٰ مسیح که گوی شد تا

رسول بشه و جدا شد بلده اعلانِ خوشخبری خدا^۲ که خدا پیش

از پیش از طریقِ انبیای خو د نوشته های مقدّس وعده کدد.^۳

ای خوشخبری د باره باچه شی آسته که او د مطابقِ جسم از

نسلِ داوود پیدا شد^۴ و قد قدرت د مطابقِ روح القدس د

وسیله دوباره زنده شدو از مُرده ها «باچه خدا» معرفی شد،

یعنی مولای مو عیسیٰ مسیح.^۵ د وسیله ازو مو فیض یافتی

و رسول شدی تا از مینکلِ تمامِ ملت ها مردم ره بخاطرِ نام

ازو دعوت کنی که اطاعت کده ایمان بیره^۶ که شمو ام د

مینکل ازوا گوی شده های عیسیٰ مسیح آستید.^۷ بلده تمام

عزیزای خدا که د شارِ روم آستید و گوی شدید تا مقدّسین

بشید: فیض و سلامتی از طرفِ آته مو خدا و مولای مو

عیسیٰ مسیح نصیبِ شمو شنه.

شوق و علاقه پوئس بلده دیدون ایماندارای روم

^۸ دَ قَدَمِ اوَّل، خُدای خُو ره دَ وِسِیلِه عیسیٰ مسیح بخاطرِ پگ

شُمو شُکر-و-سپاس مَوگم، چُون ایمان شُمو دَ سراسرِ دُنیا

مشهور شُدِه. ^۹ خُدای که ما او ره قد روح-و-روان خُو دَ وِسِیلِه

إعلانِ خوشخبری باچه شی خدمت مَوئم، شاهد مه آسته که ما

شُمو ره همیشه یاد کده ^{۱۰} دَ دُعا های خُو هر وخت درخواست

مَوئم که بلاخره از یگو طریق کامیاب شُنم تا اگه خاستِ خُدا

بشه دَ پیش شُمو بییم. ^{۱۱} چُون کلو شوق دَرُم که شُمو ره بِنگرم

تا تَحْفِه روحانی ره دَز شُمو برسَنم که شُمو قوی شُنید؛

^{۱۲} یعنی تا یگجای دَ وِسِیلِه ایمان یگدیگه خُو تشویق شنی، ام

مه و ام شُمو. ^{۱۳} آی برارو، ما نمیخایم که شُمو بے خبر بشید،

ما بارها قصد کدُم که دَ پیش شُمو بییم، مگم تا آلی ره یگو

چیز مانع آمدون مه شُدِه. ما میخایم که دَ مینکل از شُمو ام

یگو ثمر دشته بشم، امو رقم که دَ مینکل دیگه مردمای غیر

یهود دَرُم. ^{۱۴} ما ام دین دارِ یونانیا و بربریا آستُم و ام از دانایو و

نادانا. ^{۱۵} امزی خاطر ما کلو شوق دَرُم که خوشخبری ره بلده

از شُمو که دَ روم آستید، ام إعلان کنم.

^{۱۶} ما از إعلانِ خوشخبری ننگ ندرُم، چُون قدرتِ خُدا بلده

نجاتِ هر کسی آسته که ایمان بیره، اوّل بَلَدِه مردُم یهود و بعد ازو بَلَدِه مردُم غیر یهود.^{۱۷} چُون دَ وَسِيْلِه خوشخبری عدالتِ خُدا بَرَمَلَا شُدِه موره، از طَرِيقِ ایمان بَلَدِه ایمان؛ اُمُو رقم که نُوشته شُدِه: ” شَخْصِ عَادِلِ دَ وَسِيْلِه ایمان زندگی مُونِه. ”

غَضَبِ خُدا دَ ضِدِ مردُمای بے ایمان

^{۱۸} غَضَبِ خُدا از عالمِ باله دَ ضِدِ تمامِ بے خُدایی و شرارتِ کسای ظاهر شُد که دَ وَسِيْلِه شرارتِ خُو مانع حقیقت موشه.
^{۱۹} چُون چیزی ره که انسان دَ باره خُدا فامیده میتنه، بَلَدِه ازوا معلومدار آسته، چراکه خُدا او ره بَلَدِه ازوا معلومدار کده.
^{۲۰} چُون چیزای ازو که دیده نموشه، یعنی قُدْرَتِ اَبَدی و ذاتِ اِلَهی شی از شُرُوعِ خَلْقَتِ عالمِ دَ وَسِيْلِه چیزای که او جور کده بطورِ واضح فامیده و دیده موشه؛ پس اونا بانه ندره.^{۲۱} چُون اگرچه اونا خُدا ره شِنَخْت، ولے او ره بَحِيْثِ خُدا اِحْتِرَامِ نَکد و از شی شُکْرگُزاری نَکد، بلکه دَ خِیالاتِ خُو باطل شُد و دِلِ های نادانِ ازوا تَرِیک شُد.^{۲۲} اونا اِدعا مُوکد که دانا آسته، مگم لَوڈِه شُد^{۲۳} و جلالِ خُدا نیست ناشدنی ره قد بُت های که هَمَشکلِ اِنسانِ نیست شُدنی یا مُرغکو یا چارپایا و یا خَزِنْدَگو بُود، تَبْدیلِ کد.

^{۲۴} امزی خاطر خُدا اونا ره دَ وَسِيْلَه شَهواتِ دِلِ هَايِ ازوا دَ
ناپاکی تسلیم کد تا دَ مینکلِ خودون خُو جِسْمایِ خُو ره
بے حُرْمَت کُنَه؛ ^{۲۵} اونا حَقِيقَتِ خُدا ره قد دروغ تبدیل کد و
چیزایِ خَلق شُدَه ره دَ جَايِ خَالِقِ عِبَادَتِ و خِدْمَتِ کد، دَ
حَالِيکَه تَنها خُدا تا اَبَد لایقِ سِتایشِ اَسْتَه. آمین.

^{۲۶} امزی خاطر خُدا اونا ره دَ هَوَسِ هَايِ شَرْمِ آوَرِ ازوا تسلیم کد.
حتیٰ خاتونوی ازوا رابِطَه جنسیِ طَبِيعیِ ره دَ غَیْرِ طَبِيعیِ
تَبْدِیلِ کد. ^{۲۷} و دَ عَیْنِ رَقْمِ مَرْدَا ام رابِطَه جنسیِ طَبِيعیِ ره قد
خاتونو ایله کده دَ آتَشِ شَهَوَتِ بَلَدَه یِگدِیگَه خُو دَرِ گِرِفَتِ.
مَرْدِ قَدِ مَرْدِ مُرْتَكِبِ اَعْمَالِ شَرْمِ آوَرِ شُدِ و دَ وُجُودِ خُو جَزَايِ
گُناهِ خُو ره دِیدِ که حَقْدَارِ شِیِ بُوَد. ^{۲۸} و ازی که اونا سَنَاحَتِ
خُدا ره با آرزشِ نَدَنِسْتِ، خُدا اونا ره دَ یِگِ فِکْرِ فَاْسِدِ تَسْلِیْمِ
کد تا کارایِ ره اَنجَامِ بَدِیَه که مُنَاسِبِ نِیِیَه. ^{۲۹} اونا پُرِ از هر
رَقْمِ بے عَدَالْتِیِ، شَرَاَرَتِ، حِرْصِ-و-طَمَعِ و کِیْنَه اَسْتَه، پُرِ از
حَسَدِ، قَتْلِ، نِزَاعِ، مَکْرِ و بَدِ نِیْتِیِ. اونا غَیْبَتِ گَرِ، ^{۳۰} تَهْمَتِ گَرِ،
از خُدا بَدْبُرِ، بے اَدَبِ، مَغْرُورِ، لَافْکِ و مَنَشِیَه شَرَاَرَتِ اَسْتَه و
از اَیْدِ آتَه-و-آبَه خُو نَمُوشَه؛ ^{۳۱} اونا لَوْذَه، بے وَفَا، بے اَحْسَاسِ
و بے رَحْمِ اَسْتَه. ^{۳۲} با وُجُودِ که اونا حُکْمِ خُدا ره مِیْدَنَه که

کسای که امی رقم کارا ره انجام میدیه سزاوارِ مرگ آسته،
ولے اونا نه تنها امی کارا ره موکُنه، بلکه د کسای که انجام
میدیه، آفرین ام موگیه.

قضاوتِ عادلانه خدا

۲ پس تو هیچ بانه نداری، ای آدمی که قضاوت مونی، هر
کسی که بشی؛ د حقیقت د باره هر چیزی که دیگره ره
قضاوت موکُنی، تو خود ره محکوم مونی؛ چون تو که
قضاوت مونی، خود تو ام امو کارا ره انجام میدی. ۲ مو
میدنی که قضاوتِ خدا د بله کسای که امی رقم کارا ره انجام
میدیه، برحق آسته. ۳ پس تو ای آدمی که د بله انجام دهنده
های امزی کارا قضاوت مونی و خود تو ام امو چیزا ره
موکُنی، آیا گمان مونی که از قضاوتِ خدا دوتا کده میتنی؟
۴ یا که مهربانی، بُردباری و صبرِ بے اندازه ازو ره ناچیز حساب
مونی؟ آیا تو نموفامی که مهربانی خدا تو ره سون توبه هدایت
مونه؟ ۵ لیکن بخاطرِ کله شخی و دلِ ناتوبه خو تو بلده خو
غضب ذخیره مونی بلده روزِ غضب و ختیکه قضاوتِ عادلانه
خدا ظاهر موشه. ۶ چون خدا د هر کس مطابقِ اعمال شی اجر

یا جَزَا مِیدیه: ^۷ دَ کسای که قد صَبْر- و- حَوَصِلَه کار نیک انجام
دَدَه دَ طَلَبِ جلال و عِزَت و زِندگی از بَین نَرَفَتَنی آسته، خُدا
زِندگی اَبَدی مِیدیه: ^۸ لَیکِن کسای که خودخاه آسته و از
حَقِیقتِ اِطَاعَتِ نَمُونَه، بَلکِه از شَرارت، بَلدِه ازوا قار و غَضَب
مُقَرَر آسته. ^۹ مُصِیبت و پَریشانی بَلدِه جانِ هر اِنسانی آسته که
کارِ بَد کُنَه، اوّل بَلدِه یَهُود، بعد ازو بَلدِه غَیرِ یَهُود، ^{۱۰} لَیکِن
بَلدِه هر کسای که کارِ نیک کُنَه جلال، عِزَت و آرامِش آسته،
اوّل بَلدِه یَهُود، بعد ازو بَلدِه غَیرِ یَهُود، ^{۱۱} چُون خُدا از کس
طَرَفداری نَمو کُنَه.

^{۱۲} تمام کسای که بَدُونِ شَرِیعت گُناه کَدَه، امچنان بَدُونِ
شَرِیعت نَابُود موشه و تمام کسای که دَ قَیدِ شَرِیعت گُناه کَدَه،
دَ وَسِیلَه شَرِیعت قِضاوت موشه. ^{۱۳} چُون کسای که شَرِیعت ره
مِیشَنوَه دَ نَظَرِ خُدا عَادِلِ حِسابِ نَموشه، بَلکِه کسای که
شَرِیعت ره دَ جَای مِیره، عَادِلِ حِسابِ موشه. ^{۱۴} وختی مَرْدُمای
غَیرِ یَهُود که شَرِیعت نَدَره، احکامِ شَرِیعت ره طَبِیعتاً دَ جَای
مِیره، اونا باو جُودِ که شَرِیعت نَدَره، خودون شی بَلدِه خُو یِگ
شَرِیعت آسته. ^{۱۵} اونا نِشو مِیدیه که مُقَرراتِ شَرِیعت دَ دِل
های ازوا نِوشته یَه و وِجَدانِ ازوا دَ ای باره شَاهِدی مِیدیه،

چراکه فِکرای ازوا یا اونا ره ملامتِ مَوکُنه یا ازوا دِفاعِ مَونه.
^{۱۶} دَ مُطابِقِ خوشخبری که ما اِعلانِ مَوْنَم، ای کار دَ روزی رُخ
 مِیدیه که خُدا فِکرای تاشه اِنسان ها ره دَ وِسیله عیسیٰ مسیح
 قضاوتِ مَوکُنه.

یهودیا و شریعت

^{۱۷} پس اگه تُو خود ره یهودِ مَوگی و دَ شریعتِ تکیه مونی و دَ
 باره رابطه خُو قد خُدا لافِ مِیزنی، ^{۱۸} تُو که خاست-و-اراده
 ازو ره مِیدنی و چیزای بَهرتَرین ره اِنتِخابِ مونی، چراکه از
 شریعتِ هِدایتِ گِرفته، ^{۱۹} و یقینِ دَری که بلده کورا راهنما
 آستی و بلده کسای که دَ تریکی آسته نُور، ^{۲۰} تُو که اِصلاح
 کِننده جاهِلا آستی و معلِمِ آدمای نارَسیده و دَ شریعتِ صُورتِ
 معرفتِ و حقیقتِ ره دَری، ^{۲۱} و تُو که دِیگرو ره تعلیمِ مِیدی،
 چرا خود ره تعلیمِ نَمیدی؟ تُو که دَ ضِدِ دُزی وَعَظِ مونی، چرا
 خود تُو دُزی مونی؟ ^{۲۲} تُو که مَوگی، کس باید زنا نَکنه، چرا
 خود تُو زنا مَوکُنی؟ تُو که از بُتِ ها نفرتِ دَری، چرا بُتِ خانه
 ها ره غارتِ مونی؟ ^{۲۳} تُو که دَ باره شریعتِ لافِ مِیزنی، چرا
 قد میده کدونِ شریعتِ دَ خُدا بے اِحترامی مونی؟ ^{۲۴} چُونِ امو
 رقمِ که نوشته شُده: ”بخاطرِ از شُمو دَ ضِدِ نامِ خُدا دَ مینکلِ

مردم غیر یهود کفرگویی موشه.

^{۲۵} اگه شریعت ره د جای بیری، ختنه شدو فایدمند آسته؛ ولی

اگه شریعت ره میده کنی، ختنه تو مثل ناختنگی موشه.

^{۲۶} پس اگه آدم ناختنه احکام شریعت ره د جای میره، آیا

ناختنگی ازو ختنه حساب نموشه؟ ^{۲۷} امو کسی که جسماً ختنه

نشده، ولی شریعت ره د جای میره، تو ره محکوم مونه، تو ره

که نوشته شریعت و ختنه دری، مگم شریعت ره میده مونی.

^{۲۸} چون او که د ظاهر یهودی آسته، یهودی حقیقی نییه و نه ام

ختنه ظاهری که د جسم آسته، ختنه حقیقی یه، ^{۲۹} بلکه یهودی

حقیقی کسی آسته که د باطن یهودی یه و ختنه حقیقی امو

آسته که د قلب د وسیله روح انجام شده، نه د مطابق نوشته

شریعت. امی رقم شخص نه د وسیله انسان، بلکه د وسیله

خدا تعریف-و-توصیف موشه.

وفاداری خدا

^۳ پس فایده یهود بودو چی آسته؟ یا ختنه شدو چی ارزش

د ره؟ ^۲ البته کلو ارزش د ره از هر نگاه: اول ای که کلام خدا

دَ يَهُودِيَا اِمَانَتَ دَدَه شُد. ^۳ اگه بعضی ازوا بے وِفا بُود، چي؟
آيا بے وِفايي ازوا وفاداري خُدا ره باطلِ مونه؟ ^۴ هرگز نه! بلکه
خُدا راستگوي آسته، ولے پگِ انسانا دروغگوي؛ امو رقم که
نوشته شُد:

”تاکه تُو دَ توره های خُو برحق ثابت شُني

و دَ قضاوتِ خُو پیروز شُني.“

^۵ لیکن اگه بے عدالتی ازمو عدالتِ خُدا ره نشو میدیه، چي
بُگی؟ آيا بُگی خُدا بے انصاف آسته وختیکه غَضَبِ مونه؟ - ما
دَ طریقه انسان توره موگیم؛ ^۶ هرگز نه! دَ ای صورت، خُدا
چطور میتنه که دُنیا ره قضاوتِ کُنه؟ ^۷ اگه دروغگویی ازمه دَ
مُقابلِ راستی خُدا باعثِ موشه که بزرگی-و-جلالِ ازو کلو
شُنه، پس چرا ما هنوز دَ عنوانِ گناهکار محکومِ موشم؟ ^۸ اگه
ای حقیقتِ دره چرا نگی، امو رقم که بعضی کسا دَ بله ازمو
تُهْمَتِ کده که مو موگی: ”بیید که بدی کُنی تا نیکی دَ وجود
بییه؟“ محکومِ شُدونِ ازوا مُنصفانه آسته.

هیچ کس دَ حُضُورِ خُدا نیک حساب نَمُوشه

۹ پس چی بُگی؟ آیا مو یهودیا از دیگر و کده خُوبتر اَستی؟
هرگز نه! چُون مو پیشتر دَلیل اُوردی که ام یهودیا و ام غَیر
یهودیا دَ بَندِ گُناه اَسته. ۱۰ اُمُو رَقْم که نوِشته یه:

”هیچ کس عاَدِل نِیسته، حتی یگ نفر ام نه.

۱۱ هیچ کس نییه که بُفامه

و هیچ کس نِیسته که دَ طَلَبِ خُدا بَشه.

۱۲ پگ گُمراه شُده، اُونا قتی بے اَرزِش شُده؛

هیچ کس نِیسته که کار نیک انجام بَدیه،

حتی یگ نفر ام نه.

۱۳ ”کُتوکِ ازوا مِثِلِ قَبْرِ واز اَسته

و اُونا قد زِبنای خُو بازی مِیدیه.

”دَ زيرِ لَبایِ ازوا زارِ کَبچه‌مار آسته.“

”دانِ ازوا پُر از لعنت و تَلخی آسته.“^{۱۴}

”پایایِ ازوا بلده ریختندونِ خُون تیز آسته؛“^{۱۵}

”تباهی و بدبختی راه-و-کارِ ازوا آسته“^{۱۶}

”راهِ صلح-و-سلامتی ره نَمیدنه.“^{۱۷}

”ترسِ خُدا دَ پیشِ چیمایِ ازوا نییه.“^{۱۸}

”آلی مو میدنی، هر چیزی که شریعتِ مَوگیه بلده کسای

مَوگیه که دَ بندِ شریعتِ آسته تا هر دان بسته شنه و تمامِ دُنیا

دَ پیشِ خُدا حساب ده بَشه.“^{۲۰} چُون هیچِ اِنسانِ قَد اجرا کدونِ

کارایِ شریعتِ دَ نظرِ خُدا عادلِ حساب نَموشه، چراکه دَ وسیله

شریعتِ شِناختِ گُناهِ حاصلِ موشه.

عدالتِ دَ وسیلهِ ایمان

”مگم آلی جدا از شریعت، عدالتِ خُدا بَرَملا شُده، اَمو رقم“^{۲۱}

که خود شریعت و پیغمبرا شاهدی میدیه؛^{۲۲} و عدالتِ خُدا دَ
 وسیله ایمان دَ عیسیٰ مسیح بلده تمام کسای آسته که ایمان
 میره. چُون دَ بَینِ اِنسان ها هیچ فرق و جُود ندره،^{۲۳} چراکه پگ
 گناه کده و از بزرگی-و-جلالِ خُدا دُور منده،^{۲۴} مگم دَ وسیله
 فیضِ خُدا مُفت-و-رایگان عادلِ حساب موشه، دَ واسطه فدیهِ
 که دَ مسیح عیسیٰ و جُود دره.^{۲۵} خُدا اُو ره بحیثِ کفارِه گناه
 پیش کد که خُون شی ریخته شنه و از طریقِ ایمان دَزو بخششِ
 گناه حاصلِ شنه تا خُدا عدالت خُو ره نشو بدیه. اُو بخاطرِ
 بُردباریِ اِلهی خُو از گناهای که سابق انجام شده بود، تیر شد
 تا عدالت خُو ره دَ زمانِ حاضر نشو بدیه و ثابت کنه که اُو^{۲۶}
 عادل آسته و کسای ره که دَ عیسیٰ ایمان میره، ام عادلِ
 حساب مونه.

^{۲۷} پس آیا بلده افتخار کدو جای آسته؟ نه، از بَینِ رفته. دَ
 وسیله کُدم شریعت؟ آیا دَ وسیله شریعتِ اعمال؟ نه، بلکه دَ
 وسیله شریعتِ ایمان.^{۲۸} چُون مو دزی عقیده آستی که یگ
 اِنسان دَ وسیله ایمان، جدا از کارای شریعت عادلِ حساب
 موشه.^{۲۹} آیا خُدا تنها خُدا یهودیا آسته؟ خُدا ی غیرِ یهودیا ام
 نییه؟ البته که از غیرِ یهودیا ام آسته،^{۳۰} چراکه خُدا یگ آسته

و اُو ختنه شُدِه ها ره از رُوِي ايمان عادلِ حسابِ مونه و ناختنه
ها ره دَ وسيله ايمان. ^{۳۱} پس آيا مو شريعت ره دَ وسيله ايمان
باطل موني؟ هرگز نه! بلکه مو شريعت ره استوار موکني.

ابراهيم دَ وسيله ايمان عادلِ حساب شُد

^{۳۲} پس چيزخيل ره بگي که ابراهيم پيدا کد، امو که دَ
مطابقي جسم بابه کلون مو آسته؟ ^۲ اگه ابراهيم دَ وسيله اعمال
خو عادلِ حساب موشد، اويگو چيز ميدشت که دَ باره شي
افتخار کنه، مگم نه دَ پيش خدا. ^۳ چون نوشته مقدس چي
موگيه: "ابراهيم دَ خدا ايمان آورد و اي بلده از ويگ عمل
عادلانه حساب شُد." ^۴ بلده کسی که کار مونه، مزد شي
تحفه حساب نموشه، بلکه حق شي حساب موشه. ^۵ مگم
کسی که کار نمونه، بلکه دَ خدای ايمان ميره که مردم بے خدا
ره عادلِ حساب مونه، ايمان ازو بلده شي عدالتِ حساب
موشه. ^۶ امو رقم که داوود ام نيکبختي کسی ره ذکر مونه که
خدا او ره جدا از اعمال شي عادلِ حساب مونه، او نوشته
مونه:

۷ "نیک د بخت کسای که خطاهای ازوا بخشیده شد

و گناهای ازوا پوشنده.

۸ نیک د بخت کسی که خداوند گناه ازو ره د حساب شی
نمیره.

۹ آیا امی نیکبختی تنها بلده ختنه شده ها اعلان شد یا بلده
آدمای ناخنه ام؟ چون مو گفتی که ایمان ابراهیم بلده ازو یگ
عمل عادلانه حساب شد. ۱۰ پس چی وخت حساب شد؟
وختیکه ختنه شد یا وختیکه ناخنه بود؟ ای کار بعد از ختنه
شدو نه، بلکه پیش از ختنه شدو رخ دد. ۱۱ او نشانی ختنه ره
یافت تا یگ مهر بشه بلده امزو عدالت که او د وسیله ایمان
خو د وخت ناخنه گی دشت. پس ابراهیم بابه کلون تمام کسای
جور شد که بدون ختنه شدو ایمان میره تا ایمان ازوا ام بلده
ازوا عدالت حساب شنه. ۱۲ او امچنان بابه کلون ختنه شده ها
جور شد که اونا نه تنها ختنه شده، بلکه د راه امزو ایمان قدم
میزنه که بابه کلون مو ابراهیم پیش از ختنه شدو دشت.

۱۳ چون وعده که بلده ابراهیم و اولاده شی دده شد که وارث

دُنیا مُوشه از طریقی شریعت نَبُود، بَلْکِه از طریقی عدالتی که دَ
وَسِیلَه ایمان حاصلِ مُوشه. ^{۱۴} چُون اگه کسای که تابع شریعت
آسته وارثِ بَشَه، ایمان بے فایده آسته و وعده ام باطل. ^{۱۵} چُون
ناطاعتی از شریعت غَضَبِ میره، مگم جایی که شریعت وجود
نَدَره، دَ اُونجی ناطاعتی ام وجود نَدَره.

^{۱۶} دَ امزی دلیل وعده از راه ایمان حاصلِ مُوشه تا دَ مُطابق
فَیضِ بَشَه و بَلَدِه تمامِ اولادِه اِبْرَاهِیمِ تَضْمِینِ شُنَه، نَه تنها بَلَدِه
کسای که تابع شریعت آسته، بَلْکِه امچنان بَلَدِه کسای که
شَرِیکِ ایمانِ اِبْرَاهِیمِ آسته، چُون اُو آتِه پگ مو آسته، ^{۱۷} اُمُو
رقم که نوشته یَه: ”ما تُو ره بابه کَلونِ مِلَّتِ های کَلو جور
کدیم.“ دَ حُضُورِ خُدای که اِبْرَاهِیمِ دَ زشی ایمان اُورِد، ایمان
مُهَمِ آسته، دَ حُضُورِ امزُو که مُردَه ها ره زنده مونه و چیزای ره
که هیچ وجود نَدَره، دَ وجود میره. ^{۱۸} اُو دَ حالیکه ناامید بُود
امید کده ایمان اُورِد تا بابه کَلونِ مِلَّتِ های کَلو شُنَه؛ اُمُو رقم
که گُفته شُدُد: ”اولادِه تُو اینی رقم کَلو مُوشه.“ ^{۱۹} اُو دَ ایمان
خُو ضعیف نَشُد، باوجودِ که دَ جِسْمِ خُو نظر کد که مُردَه آلی
بُود، چُون اُو تَقْرِیباً صد ساله بُود؛ و رَحِمِ مُردَه ساره ام ایمانِ
اَزُو ره ضعیف نکد. ^{۲۰} اُو دَ وعده خُدا شک نکد که بے ایمان

شُنه، بَلَكِه دَ ايمانِ خُو قَوِي شُدِه خُدا ره حمد-و-ثنا كُفت ^{۲۱} و
 يَقينِ كَامِلِ دَشْتِ كه خُدا چيزِي ره كه وعده كده اُو قُدْرَتِ پُوره
 كدون شي ره ام دَرِه. ^{۲۲} امزِي خاطر ايمانِ اَزُو «بَلَدِه شي يگ
 عَمَلِ عَادِلانه حِسَابِ شُد.» ^{۲۳} ليكن امِي عِبَارَتِ «بَلَدِه شي
 حِسَابِ شُد» تنها بَلَدِه اَزُو نَوِشْتِه نَشُد، ^{۲۴} بَلَكِه بَلَدِه اَزْمُو ام
 نَوِشْتِه شُد. اِي عَدَالَتِ بَلَدِه اَزْمُو ام حِسَابِ مَوْشِه كه مو دَ
 خُدايِ ايمانِ دَرِه كه مَوْلَايِ مو عيسِي ره از مُرْدِهها دُوباره
 زِنْدِه كد. ^{۲۵} مَوْلَا عيسِي بخاطرِ كُنْاهايِ اَزْمُو دَ مَرگِ تَسْلِيمِ
 شُد و بخاطرِ عَادِلِ حِسَابِ شُدونِ اَزْمُو دُوباره زِنْدِه شُد.

صُلح-و-آشتِي قَدِ خُدا

۵ پس بخاطرِ كه مو از طَرِيقِ ايمانِ عَادِلِ حِسَابِ شُدِي، مو
 قَدِ خُدا دَ وَسِيلِه مَوْلَايِ خُو عيسِي مَسِيحِ دَ صُلح-و-آشتِي
 آسْتِي. ^۱ مو دَ وَسِيلِه اَزُو و از طَرِيقِ ايمانِ دَ فَيْضِي دِسْتَرَسِي
 پيدا كدِي كه فِعْلاً دَزِ شي اُسْتوارِ آسْتِي. مو دَ اَمِيدِي كه بَلَدِه
 شَرِيكِ شُدو دَ بَزُرگِي-و-جَلالِ خُدا دَرِي اِفْتِخارِ مُونِي؛ ^۲ نَه تنها
 دَ امزِي، بَلَكِه دَ رَنجِ ها-و-مُصِيبَتِ هايِ خُو امِ اِفْتِخارِ مُونِي،
 چُونِ مو مِيدَنِي كه رَنجِ-و-مُصِيبَتِ پايِداریِ ره دَ وُجُودِ مِيرِه؛

پایداری، باطنِ مو ره قوی مونه و باطنِ قوی، امید ره د^۴
 وجود میره^۵ و امی امید، مو ره شرمنده نمونه، چراکه مُحَبَّتِ
 خُدا دَ وسیله روح القدس که دز مو دده شُده، دَ دل های مو
 ریختنده شُده.^۶ چُون وختیکه مو هنوز بیچاره بودی، مسیح دَ
 زمانِ تعیین شُده بلده مردمای بے خُدا جان دد.^۷ دَ حقیقتِ غَدَر
 کم واقع موشه که کس جان خُو ره بخاطرِ یگِ آدمِ عادلِ بدیه،
 اگرچه امکانِ دَره که بخاطرِ آدمِ نیکِ یگو کس جُرأت کُنه که
 جان خُو ره بدیه.^۸ مگم خُدا مُحَبَّتِ خُو ره بلده ازمو دَ اینی
 طریقه ثابت کد، دَ حالیکه مو هنوز گناهکار بودی مسیح بلده
 مو مُرد.^۹ پس آلی که مو دَ وسیله خُونِ ازو عادلِ حساب
 شُدی، چیقَس کلوتر مو دَ وسیله خودِ ازو از غَضَبِ خُدا نجات
 پیدا مونی! ^{۱۰} چُون اگه وختیکه مو دُشمنِ خُدا بودی دَ وسیله
 مرگِ باچه شی قد ازو آشتی دده شُدی، پس آلی که قد ازو
 آشتی آستی، چیقَس کلوتر دَ وسیله زندگی ازو نجات پیدا
 مونی! ^{۱۱} نه تنها امیقَس، بلکه مو دَ بله خُدا ام دَ وسیله
 مولای مو عیسی مسیحِ افتخار مونی که تَوَسُّطِ ازو مو فعلاً
 صلح-و-آشتی دَره.

^{۱۲} پس، امّو رقم که از طریقِ یگِ انسان گناه دَ دُنیا داخلِ شُد و دَ وسیله گناه مَرگ آمد، دَ امزو رقم مَرگ دَ پگِ انسان ها تیت شُد، چراکه پگ گناه کد. ^{۱۳} دَ حقیقت گناه پیش از شریعت دَ دُنیا وجود دشت، مگم گناه حساب نموشه دَ جایی که شریعت نبشه. ^{۱۴} ولے مَرگ از زمانِ آدم تا زمانِ موسیٰ حکمرانی کد، حتی دَ بله کسای که گناه های ازوا رقمِ خطای آدم نبُود؛ آدم نمونه کسی بُود که دَ آینده میمد.

^{۱۵} مگم نعمتِ خدا رقمِ خطا نیبه. چون اگرچه غدر کسا دَ وسیله خطای یگِ انسان مُرد، ولے چیقس کلوتر فیضِ خدا و نعمتی که دَ وسیله فیضِ یگِ انسان، یعنی عیسیٰ مسیح آمد، پَریمو نصیبِ غدر کسا شُد. ^{۱۶} و نتیجه امزی نعمت رقمِ نتیجه گناه امزو یگِ انسان نیبه. چون قضاوتِ یگِ خطا محکومیت ره اُورد، مگم نعمت بعد از خطاهای کلو آمده عادلِ شُدو ره اُورد. ^{۱۷} چون اگه بخاطرِ خطای یگِ انسان، مَرگ از طریقِ امزو یگِ انسان حکمرانی کد، یقیناً کسای که فیض و نعمتِ عادلِ شُدو ره بے اندازه دَ دست میره، کلوتر دَ زندگی خو دَ وسیله امزو یگِ انسان، یعنی عیسیٰ مسیح حکمرانی مونه.

١٨ پس امو رقم که یگ خطا باعث محکومیت پگ انسان ها
شد، امو رقم یگ عمل عادلانه باعث عادل شدو و زندگی پگ
انسان ها شد. ١٩ چون امو رقم که د وسیله ناطاعتی یگ
انسان غدر کسا گناهکار شد، امو رقم د وسیله اطاعت یگ
آدم غدر کسا عادل حساب موشه. ٢٠ شریعت د وجود آمد تا
خطا کلو شنه، لیکن جایی که گناه کلو شد، فیض ام بے اندازه
کلوتر شد ٢١ تا امو رقم که گناه د وسیله مرگ حکمرانی کد،
امو رقم فیض ام د وسیله عدالت حکمرانی کنه و مو ره د
وسيله مولای مو عیسیٰ مسیح سون زندگی ابدی بیره.

مردو و زنده شدو قد مسیح

٦ پس چی بگی؟ آیا گناه کده بوری تا فیض پریمو شنه؟
هرگز نه! مو که بلده گناه مردی، چطور میتنی که هنوز
دزشی زندگی کنی؟ ٣ آیا نمیدنید که پگ ازمو که د نام مسیح
عیسیٰ غسل تعمید گرفته، د حقیقت د نشانی مرگ ازو
غسل تعمید گرفته؟ ٤ پس مو د وسیله غسل تعمید د نشانی
مرگ، قد ازو دفن شدی تا امو رقم که مسیح د وسیله بزرگی-
و-جلال آتہ آسمانی از مردهها دوباره زنده شد، امو رقم مو ام

د یگ زندگی نو قدم بزنی. ^۵ چون اگه مو د نشانی مرگ ازو
 قد ازو یگجای شدی، یقیناً مو د وسیله دوباره زنده شدون شی
 ام قد ازو یگجای موشی. ^۶ مو ای ره میدنی که انسان کهنه
 که د وجود مو بود، قد ازو د صلیب میخکوب شد تا جسم
 گناهکار مو نابود شنه و مو دیگه غلامی گناه ره نکنی.
^۷ چون هر کسی که مُرده، از گناه آزاد شده. ^۸ پس اگه مو قد
 مسیح مُردی، مو ایمان دری که قد ازو زندگی ام مونی،
^۹ چراکه مو میدنی، مسیح که از مُرده ها دوباره زنده شده، او
 دیگه هرگز نمومره و مرگ دیگه د بله ازو حاکم نییه. ^{۱۰} چون
 د مرگی که او مُرد، او بلده گناه یگ دفعه بلده همیشه مُرد؛
 لیکن د زندگی فعلی خو، بلده خدا زندگی مونه. ^{۱۱} د امزی
 رقم شمو ام خودون ره بلده گناه مُرده حساب کنید، مگم بلده
 خدا د وسیله مسیح عیسی زنده.

^{۱۲} پس نیلید که گناه د بله جسم های از بین رفتنی شمو
 حکمرانی کنه تا شمو از خاهشات نفسانی شی اطاعت کنید.
^{۱۳} اعضای جسم خو ره د عنوان اسباب شرارت د گناه تسلیم
 نکنید، بلکه رقم کسای که از مرگ زنده شده خودون ره د
 خدا تسلیم کنید و اعضای جسم شمو د عنوان اسباب عدالت د

خُدْمَتِ خُدا بَشَه. ^{۱۴} خُلاصَه، گُناهِ نَباید دَ بِلَه شُمُو حُکمرانی کُنه، چِراکه شُمُو تابعِ شَرِيعَتِ نِيسْتِيد، بَلکِه تابعِ فَيضِ اَسْتِيد.

^{۱۵} پَس چي بُوگی؟ آيا گُناه کُني بخاطري که تابعِ شَرِيعَتِ

نِيسْتِي، بَلکِه تابعِ فَيضِ اَسْتِي؟ هَرگِز نَه! ^{۱۶} شُمُو مِيدَنِيد که

وختي خُودون رَه دَ يَگو کَس بَحِيثِ غُلامِ فَرمانبَردارِ تَسليمِ

مُونِيد، شُمُو غُلامِ امْرُو کَس مَوْشِيد که از شَيِ اطاعَتِ مُونِيد،

چي غُلامِ گُناه که سُون مَرگِ مَوْبِرَه، چي غُلامِ اطاعَتِ که سُون

عدالت-و-نِیکي مَوْبِرَه. ^{۱۷} مَگم خُدا رَه شُکر که اگَرچِه شُمُو

يَگ زَمانِ غُلامايِ گُناه بُوديد، لِيکِن آلي از تِي دِل از اَصُولِ

امْرُو تَعليمِ اطاعَتِ مُونِيد که دَز شَيِ سِپَرده شُدِيد ^{۱۸} و از بَنَدِ

گُناه آزاد شُدِه غُلامايِ عدالت-و-نِیکي شُدِيد. ^{۱۹} ما بخاطرِ

ضَعْفِ اِنسانِي شُمُو دَ طَرِيقَه اِنسانِ توره مَوگَم. چُون امُو رَقمِ

که شُمُو يَگ زَمانِ اَعْضايِ جِسمِ خُو رَه دَ غُلامِي ناپاکي و

شَرارتِ بَلدِه شَرارتِ کدو تَسليمِ کدِه بُوديد، امُو رَقمِ آلي

اَعْضايِ جِسمِ خُو رَه دَ غُلامِي عدالت-و-نِیکي بَلدِه مُقَدَّسِ

شُدو تَقَدِيمِ کُنِيد. ^{۲۰} وختيکه شُمُو غُلامايِ گُناه بُوديد، از

اطاعَتِ کدوِنِ عدالت-و-نِیکي آزاد بُوديد. ^{۲۱} پَس شُمُو امْرُو

کارايِ که آلي دَ بارِه شَيِ شَرْمِنْدِه اَسْتِيد، چي فَايدِه حاصِلِ

کدید؟ آخِرِ امزُو کارا مرگ آسته! ^{۲۲} لیکن آلی که از گناه آزاد
شدید و غلامای خُدا شُدید، فایده که حاصل مُونید، شُموره
سُون مُقَدَّس شُدو موبره و نتیجه شی زندگی اَبَدی آسته.
^{۲۳} چُون مُزِدِ گناه مرگ آسته، مگم نِعْمَتِ خُدا زندگی اَبَدی
آسته دَ و سِیلِه مَولای مو مسیح عیسیٰ.

یگ مثال از رابطه زن-و-شوی

۷^۱ ای برارو، آیا شُمو نَمیدنید -- چُون ما قد کسای توره
مُوگیم که شریعت ره میدنه -- که شریعت تنها تا زمانی دَ بِلِه
انسان حُکمرانی مونه که او زنده یه؟ ^۲ بطورِ مثال، یگ
خاتونِ توی کده دَ مُطابقِ شریعت تا وختی دَ بِنَدِ شُوی خُو آسته
که شُوی شی زنده یه، ولے اگه شُوی شی بُمَره، خاتو از بِنَدِ
نِکاحِ شرعی شُوی خُو آزاد آسته. ^۳ پس اگه دَ دَورونِ زندگی
شُوی خُو خاتو قد یگو مردِ دیگه یگجای شُنه، او زناکار گفته
مُوشه. لیکن اگه شُوی شی بُمَره، او از حُکمِ شریعت آزاد
آسته؛ اوخته اگه او قد یگ مردِ دیگه توی کُنه، زناکار نییه.
^۴ دَ عینِ رقم، ای برارون مه، شُمو ام دَ و سِیلِه جِسْمِ مسیحِ بَلَدِه
شریعت مُردید تا دَ کسِ دیگه تعلق بَگیرید، یعنی دَ امزُو

کسی که از مُرده‌ها دُوباره زنده شُد، تا پگ مو بلده خُدا ثمر
 بدی. ^۵ چُون وختیکه مو دَ بِنْدِ جِسْمِ زِنْدَگِیِ مُوکِدی، هَوَس
 های پُرگناه که دَ وِسِیلَه شَرِیعتِ بیدار شُدَد، دَ اَعْضایِ جِسْمِ
 مو کار مُوکد تا بلده مَرگِ ثمرِ بَدیه. ^۶ لَیکنِ آلیِ مو از بِنْدِ
 شَرِیعتِ آزاد اَسْتی، چُونِ بِلدهِ چِیزی که مو ره دَ بِنْدِ خُو گِرِفْتُد
 مُردی تا دَ مُطابِقِ حَرْفِ کُهَنه شَرِیعتِ خِدْمَتگَارِ نَبَشی، بَلکِه دَ
 مُطابِقِ زِنْدَگِیِ نَوِ رُوح.

کش-و-گیر کدو قد گناه

^۷ پس چی بگی؟ آیا شریعت گناه آسته؟ هرگز نه! ولے ما گناه
 ره نَمِیْشَنخْتُم، اگه شریعت نَمُوبُود، چُونِ ما نَمِیْدَنسْتُم که طَمَع
 کدو چیز خیل آسته اگه شریعت نَمُوگُفْت: ”طَمَعِ نَکُو.“ ^۸ لَیکنِ
 گناه دَ وِسِیلَه حُکْمِ شَرِیعتِ فَرصتِ پَیْدا کده هر رَقْمِ طَمَعِ کَارِی
 ره دَ فِکْرِ اَزْمه دَ وُجُودِ اُورْد، چِراکه بَدُونِ شَرِیعتِ گناه مُرده
 یه. ^۹ یگ زمان ما بَدُونِ شَرِیعتِ زنده بُوْدُم، مگم وختیکه حُکْمِ
 شَرِیعتِ اَمَد، گناه زنده شُد و ما مُرْدُم. ^{۱۰} پس اَمُو حُکْمِ که
 باید بلده مه زِنْدَگِیِ مُوبَخْشِید، ثابِت شُد که دَ مَرگِ مه تمام
 موشه. ^{۱۱} چُونِ گناه دَ وِسِیلَه حُکْمِ شَرِیعتِ فَرصتِ پَیْدا کده مَره
 بازی دَد و از طَرِیْقِ اَزُو مَره کُشت. ^{۱۲} خُلاصه، شَرِیعتِ خود

شی مُقَدَّس آسته و حُکْمِ شَرِيعَتِ مُقَدَّس، عادِلانه و نیک.

^{۱۳} پس آیا امو چیز که نیک آسته باعِثِ مَرگ مه شُد؟ هرگز نه! بلکه گناه از طریقِ چیزِ نیک باعِثِ مَرگ مه شُد تا گناه بُودون شی بَرَمَلا شنه و قد سُو اسْتِفاده از حُکْمِ شَرِيعَتِ بے اندازه گناهکار شنه.

^{۱۴} مو میدنی که شریعت روحانی آسته؛ مگم ما جسمانی آستم و رقمِ غلام د گناه سودا شدیم. ^{۱۵} ما نَمُوفامم که چیز کار مُونم، چُون چیزی ره که ما میخایم، اُو ره انجام نَمیدیم، بلکه چیزی ره انجام میدیم که از شی بد موبرم. ^{۱۶} پس اگه چیزی ره که نَمیخایم، اُو ره انجام میدیم، ما تصدیق مُونم که شریعت نیک آسته. ^{۱۷} د امزی دَلیل، ما دیگه نِیسْتَم که امی کار ره انجام میدیم، بلکه گناهی که د وجود مه جای گِرَفْتَه امی کار ره انجام میدیه. ^{۱۸} ما میدنم که هیچ چیز نیک د وجود مه نییه، یعنی د جسم مه؛ چُون اگرچه خاست-و-اراده نیکی دز مه وجود دَره، ولے ما نَمیتنم که اُو ره انجام بدیم. ^{۱۹} چُون نیکی ره که میخایم، اُو ره انجام نَمیدیم، لیکن بدی ره که نَمیخایم، اُو ره انجام دده موزم. ^{۲۰} پس اگه چیزی ره که نَمیخایم، اُو ره انجام میدیم، دیگه ما انجام دهنده نِیسْتَم،

بَلَكِه كُنَاهِي اَسْتِه كِه دَ وُجُود مِه جَاي گِرْفْتِه. ^{۲۱} پَس مَا

اَصُولِي رِه دَ وُجُود خُو مِينگَرْم كِه وختي ميخايْم نيكي انجام

بَدِيْم، بَدِي سِرِ دِسْت مِه تِيَار اَسْتِه. ^{۲۲} چُون مَا از شَرِيْعَتِ خُدا دَ

بَاطِن خُو خُوشحَال اَسْتُمْ، ^{۲۳} لِيكِن يِگ اَصُولِ دِيگِه رِه دَ

اعضَاي جِسْم خُو مِينگَرْم كِه قَد شَرِيْعَتِي كِه فِكْر مِه اُو رِه

قَبُول دَرِه دَ جَنگ اَسْتِه. اَمِي اَصُول مَرِه اَسِيْر حُكْمِ كُنَاه جُور

مُونِه كِه دَ اعضَاي جِسْم مِه جَاي گِرْفْتِه. ^{۲۴} آه كِه چِي يِگ اَدَمِ

بَدبَخْت اَسْتُمْ! كِي مَرِه اَمزِي جِسْمِ مَرگَبَار نِجَات مِيدِيِه؟ ^{۲۵} خُدا

رِه دَ وُسِيْلِه مَوْلَايِ مَوْ عِيْسِي مَسِيْح شُكْر-و-سِپَاس! خُلَاصَه،

مَا دَ فِكْر خُو غُلَامِ شَرِيْعَتِ خُدا اَسْتُمْ، مَكَم دَ جِسْمِ خُو غُلَامِ

حُكْمِ كُنَاه.

زِنْدَگِي دَ هِدَايَتِ رُوحِ خُدا

۸ پَس اَلِي بَلَدِه كَسَاي كِه دَ مَسِيْح عِيْسِي تَعَلُق دَرِه، هِيچ

مَحْكُومِيْتِي نِيَسْتِه، ^۲ چِرَاكِه شَرِيْعَتِ رُوحِ زِنْدَگِي بَخْش دَ وُسِيْلِه

مَسِيْح عِيْسِي مَرِه از حُكْمِ كُنَاه و مَرگ اَزَاد كَدِه. ^۳ چُون كَارِي

رِه كِه شَرِيْعَتِ بَخَاطِرِ ضَعِيْفِي طَبِيْعَتِ اِنْسَانِ نَتَنِسْت انجام

بَدِيِه، خُدا انجام دَد. اُو بَاچِه خُو رِه دَ شَكْلِ اِنْسَانِ كُنَاهَكَار

بلدِه کِفَارِه گُناه رَبي کد و گُناه ره دَ جِسْم محکوم کد^۴ تا

مُقَرَّراتِ شَرِيعت دَ وُجودِ اَزمو پُوره شُنه، دَ وُجودِ اَزمو کسای

که دَ مُطابِقِ خاست-و-اِرادِه جِسْم رفتار نُمونی، بَلکِه مُطابِقِ

روح رفتار مونی.^۵ چُون کسای که دَ مُطابِقِ خاست-و-اِرادِه

جِسْم زِندگی مونه، فِکرای ازوا سُون چِیزای جِسْمانی آسته،

ولے کسای که دَ مُطابِقِ روح زِندگی مونه، فِکرای ازوا سُون

چِیزای روحانی آسته.^۶ فِکری که سُون خاست-و-اِرادِه جِسْم

بَشه، عاقِبَتِ شی مَرگ آسته، مگم فِکری که سُون خاست-و-

اِرادِه روح بَشه، عاقِبَتِ شی زِندگی و سَلامتی آسته.^۷ دَ اَزمی

دَلیل، فِکری که سُون خاست-و-اِرادِه جِسْم آسته، اُو دُشْمونِ

خُدا یِه، چِراکه اُو از شَرِيعتِ خُدا اِطاعتِ نُمونه، دَ حَقِيقَتِ

نَمِيتَنه که اِطاعتِ کُنه.^۸ پَس کسای که دَ بَندِ جِسْم آسته،

نَمِيتَنه رضای خُدا ره حاصِل کُنه.^۹ لَیکِن شُمو دَ بَندِ جِسْم

نِيسْتِيد، بَلکِه دَ روح قرار دَرِيد، اگه واقِعاً روح خُدا دَز شُمو

جای گِرِفته. هر کسی که روح مَسِيح ره نَدَره، اُو دَ مَسِيح

تَعلُق نَدَره.^{۱۰} آلی اگه مَسِيح دَز شُمو وُجود دَره، اگِرچِه جِسْم

شُمو بخاطِری گُناه مُردنی یِه، ولے بخاطِری که عادِل حِساب

شُدِيد، روح اَلْقُدس دَز شُمو زِندگی مِیدیه.^{۱۱} اگه روح اَزمو که

عِيسی ره از مُردهها دُوباره زنده کد دَز شُمو جای گِرِفته، اُمو

که مسیح ره از مُرده‌ها دُوباره زنده کد دَ جِسْم های فانی
ازشُمو ام زندگی مِیدیه. او ای کار ره دَ وَسِیلَه روح خُو که دَز
شُمو جای گِرِفْتَه انجام مِیدیه.

^{۱۲} پس ای برارو، مو قرضدارِ جِسْم نِیستی تا دَ مُطابِقِ خاست-
و-اِراده جِسْم زندگی کُنی. ^{۱۳} چُون اگه دَ مُطابِقِ خاست-و-اِراده

جِسْم زندگی کُنید، شُمو مُومرید؛ لیکن اگه دَ وَسِیلَه روح
الْقُدس کارای بَدِ جِسْم ره نابُود کُنید، شُمو زنده مُومنید.

^{۱۴} چُون تمامِ کسای که دَ وَسِیلَه روح خُدا هِدایت مُوشه، اونا
بچکِیچای خُدا آسته. ^{۱۵} چُون شُمو روح غُلامی ره از خود

نکدِید که شُمو ره بسم دَ ترس بندزه، بلکه روحی ره از خود
کدِید که بچکِیچای فرزندِی شُدید و دَ وَسِیلَه ازو مو چِیغ زده

مُوگی: ”آبا،” یعنی ”آتی!“ ^{۱۶} امو روح خود شی قد روح

ازمو قتی شاهدی مِیدیه که مو بچکِیچای خُدا آستی. ^{۱۷} و اگه

مو بچکِیچای ازو آستی، پس وارثِ ها ام آستی، یعنی وارثِ

های خُدا و هم‌ارثِ قد مسیح. اگه واقِعاً دَ رنجِ های مسیح

شَرِیک بَشی، دَ بزرگی-و-جلالِ ازو ام شَرِیک مُوشی.

^{۱۸} ما فکرِ موئم که رنجِ های زمانِ حاضرِ دَ برابرِ بزرگی-و-
 جلالی که بلده از مو ظاهرِ موشه، هیچ آسته. ^{۱۹} دَ حقیقتِ تمام
 خِلَقَتِ قَدِ شَوْقِ کَلَوِ دَ اِنْتِظَارِ ظَهْوَرِ بچکیچایِ خُدا آسته؛
^{۲۰} چراکه خِلَقَتِ تابعِ بے هُوَدَگی شُد، نَه دَ خاست-و-ارادهِ خود
 خُو، بَلکِه دَ خاست-و-ارادهِ امزُو که اُو ره تابعِ کد، اگرچه
 خِلَقَتِ دَ اُمیدِ ازی بُود که ^{۲۱} خود شی از بِنَدِ فِسادِ آزادِ شُنه و
 دَ آزادی پُر جلالِ بچکیچایِ خُدا شَرِیکِ شُنه. ^{۲۲} چُون مو مِیدَنی
 که تمامِ خِلَقَتِ تا آلی ره آه-و-نالِه کده موره، مِثْلِ که دَ دَرِدِ
 زیدو گِرِفْتارِ بَشِه. ^{۲۳} نَه تنها خِلَقَتِ، بَلکِه مو ام که روح
 اَلْقُدَسِ ره بِحِیْثِ حاصِلِ نَوِ دَری، دَ وُجُودِ خُو آه-و-نالِه مونی دَ
 حالیکه دَ اِنْتِظَارِ فرزندِی شُدو آستی، یعنی دَ اِنْتِظَارِ آزادی
 جِسْمِ های خُو. ^{۲۴} چُون مو دَ امزی اُمیدِ نِجاتِ پَیدا کدی؛
 لیکن اُمیدی که دیده شُدِه، اُو دِیگِه اُمیدِ نِیستِه. چُون کی دَ
 اُمیدِ کُدَمِ چیزِ آسته که اُو ره دِیده؟ ^{۲۵} لیکن اگِه مو دَ اُمیدِ
 چیزی آستی که اُو ره نَدیدِے، مو قد صبر-و-خَوِصِلِه بلده ازو
 اِنْتِظَارِ مِیکشی.

^{۲۶} دَ امزی رقمِ روحِ ام دَ ضعیفی-و-ناتوانیِ مو قد مو کومک

مُونه؛ چُون مو نَمِيدَنی که چی رقم باید دُعا کُنی، لیکن روح

الْقُدْسِ خود شی قد ناله های که بیان کده نَمُوشه بَلَدِه ازمو

شَفَاعَتِ مُونه. ^{۲۷} و خُدای که دل ها ره کُنَج-و-کاو مُونه، مِیدَنه

که دَ فِکْرِ روحِ الْقُدْسِ چی آسته، چراکه روحِ الْقُدْسِ بَلَدِه

مُقَدَّسِین دَ مُطَابِقِ خاست-و-إِرَادِه خُدا شَفَاعَتِ مُونه. ^{۲۸} مو

مِیدَنی که تمام چیزا بَلَدِه خُوبی کسای کار مُونه که خُدا ره

دوست دَره و مُطَابِقِ خاست-و-إِرَادِه ازو کُوی شُدِه. ^{۲۹} چُون

کسای ره که خُدا گاه اِنْتِخاب کد، امچنان اونا ره گاه تعیین

کد تا رقمِ باچه شی جور شنه و باچه شی دَ مینکلِ بَرارونِ کلو

اَوَلبَاری بَشِه. ^{۳۰} و کسای ره که گاه تعیین کد، اونا ره کُوی ام

کد، و کسای ره که کُوی کد، اونا ره عادِل ام حساب کد، و

کسای ره که عادِل حساب کد، اونا ره بُزرگی-و-جلال ام دَد.

مُحَبَّتِ خُدا دَ ایماندارای عیسیٰ مسیح

^{۳۱} پس دَ باره امزی چیزا چی بُگی؟ اگه خُدا قد ازمو آسته،

کی مِیتَنه که دَ ضِدِ مو بَشِه؟ ^{۳۲} خُدای که باچه خُو ره دِربغ

نَکد، بَلکه اُو ره بخاطرِ گناه های پگ مو تسلیم کد، آیا اُو قد

مسیح قتی تمام چیزای دیگه ره ام دَز مو نَمُوبَخَشِه؟ ^{۳۳} کی

مِیتَنه که دَ بَلِه اِنْتِخاب شُدِه های خُدا تَهَمَت کُنه؟ خُدا آسته

که اونا ره عادل حساب مونه. ^{۳۴} کی میتنه که محکوم کنه؟
چون مسیح عیسی که مُرد و واقعاً دوباره زنده شد، او کسی
آسته که د دستِ راستِ خدا یه و بلده ازمو شفاعت مونه.

^{۳۵} کی میتنه که مو ره از مُحَبَّتِ مسیح جدا کنه؟ آیا مُصِیبت یا
پریشانی یا آزار-و-آذیت یا قحطی یا لُچی یا خطر و یا
شمشیر؟ ^{۳۶} امو رقم که نوشته شده:

”بخاطرِ ازتو مو تمام روز کشته موشی؛

و رقمِ گوسپندوی حسابِ موشی که بلده کشتار
آسته.”

^{۳۷} باوجودِ پگِ امزی چیزا مو از حد کلو پیروز موشی د وسیله
امزو که مو ره مُحَبَّتِ کد. ^{۳۸} چون ما یقین درم که نه مرگ و
نه زندگی، نه ملایکه ها و نه حکمرانا، نه چیزای حاضر و نه
چیزای که د آینده مییه، نه قدرت ها، ^{۳۹} نه بلندی و نه چُقوری
و نه کدَم چیزِ دیگه د تمامِ خِلَقَتِ قُدْرَتِ ندره که مو ره از
مُحَبَّتِ خُدا که د مَولای مو عیسی مسیح وجودِ دره، جدا کنه.

اِنْتِخَابِ شَدُونِ قَوْمِ اِسْرَائِيلِ

۹ ' ما دَ مَسِيحِ تَعْلُقِ دَرْمِ، ما راسْتِ مُوگِيْمِ وِ دَرُوغِ نَمُوگِمِ؛
وِجْدانِ مِه دَ وَسِيْلِه رُوْحِ اَلْقُدْسِ شَاهِدِ مِه اَسْتِه ^۲ که ما غَمِ کْتِه
دَرْمِ وِ دَ دِلِ مِه دَايِمِ دَرْدِ-و-رَنَجِ اَسْتِه. ^۳ کَشْکِه مِيْتَنَسْتِمِ بَخاطِرِ
نِجَاتِ بَرارونِ خُو که مُطابِقِ جِسْمِ قَوْمایِ مِه اَسْتِه، زيرِ نالْتِ
قَرارِ بَگِيْرِمِ وِ از مَسِيحِ جِدا شُنْمِ. ^۴ اَوْنَا اِسْرَائِيْلِي اَسْتِه وِ حَقِ
فِرزَنْدِي، بُزْرُگِي-و-جِلالِ، عَهْدِ هَا، شَرِيْعَتِ، عِبَادَتِ دَ خَانِه
خُدا وِ وَعْدِه هَا دَزُوا تَعْلُقِ دَرِه؛ ^۵ بابِه کَلونا دَزُوا تَعْلُقِ دَرِه وِ
مَسِيحِ امِ از نِگَاهِ جِسْمِ از نَسْلِ اَزُوا اَسْتِه که اُو از پِگِ کَدِه
بَالِه يِه، خُدا رِه حَمْدِ-و-سِپاسِ تا اَبَدًا اَبادِ. آمِيْنِ.

۶ اِيْطورِ نِيِيَه که کَلَامِ خُدا بِي تَاثِيْرِ بُوْدِه؛ چُونِ تَمَامِ امْرُو کَسایِ
که اَوْلادِه اِسْرَائِيْلِ اَسْتِه، اِسْرَائِيْلِي واقِعِي نِيِيَه. ^۷ وِ نَه امِ تَمَامِ
کَسایِ که از نَسْلِ اِبْرَاهِيْمِ اَسْتِه، بچکِيچايِ واقِعِي اَزُو کُفْتِه
مُوشِه؛ بَلْکِه نُوْشْتِه شُدِه: "از اِسْحاقِ نَسْلِ تُو دَ نَامِ تُو کُوِي
مُوشِه." ^۸ يِعْنِي بچکِيچايِ جِسْمَانِي، بچکِيچايِ خُدا نِيِيَه،
بَلْکِه بچکِيچايِ مَرْبُوطِ وَعْدِه، نَسْلِ اِبْرَاهِيْمِ حِسابِ مُوشِه.
۹ چُونِ توره وَعْدِه ايني بُوْد: "سَالِ دِيگِه دَ ايني وختِ مِيِيْمِ وِ
سارِه صَاحِبِ باچِه مُوشِه."

^{۱۰} نَه تنها امی، بلکه ریکا ام وختیکه از یگ نفر، یعنی از
 بابه کلون مو اسحاق شکامتو شد، ^{۱۱} پیش از تولد شدون
 بچکیچای دُوگنی و پیش ازی که اونا کار نیک یا بد انجام
 بديه -- تاکه مقصد خدا دَ انتخاب شی ثابت بُمَنه، ^{۱۲} نَه دَ
 وسیله کارای انسان، بلکه دَ وسیله دعوتِ خدا -- دَ ریکا گفته
 شد: "برار کته دَ برار ریزه خدمت مونه." ^{۱۳} امو رقم که
 نوشته شده: "یعقوب ره دوست دشتُم، مگم دَ عیسو دلچسپی
 ندشتُم."

^{۱۴} پس چی بگی؟ آیا خدا بے انصاف آسته؟ هرگز نه! ^{۱۵} چون
 خدا دَ موسیٰ موگیه: "ما دَ بله کسی رحم مونتُم که دزو رحیم
 آستُم و دَ کسی دلسوزی مونتُم که دزو دلسوز آستُم."

^{۱۶} دَ امزی دلیل نَه دَ خواهشِ انسان بستگی دره و نَه دَ تلاش
 ازو، بلکه دَ خدا که رحم موکنه. ^{۱۷} چون نوشته مقدس موگیه
 که خدا دَ فرعون گفت: "بلده امزی مقصد تو ره دَ شور آوردُم
 تا قدرت خو ره دز تو نشو بدیم و نام مه دَ تمام دُنیا اعلان
 شنه." ^{۱۸} پس خدا دَ بله هر کسی که بخایه رحم مونه و هر
 کسی ره که بخایه سنگدل جور مونه.

^{۱۹} اِمکان دَره که دَز مه بُگی: ”پس چرا هنوز ام مه ره ملامت

مونه؟ چُون کی میتنه که دَ برابرِ خاست-و-ارادهِ خُدا ایسته

شُنه؟“ ^{۲۰} لیکن ای انسان، تُو کی اُستی که قد خُدا جَر-و-

بَحث مونی؟ آیا یگ چیزی ساخته شُده دَ کسی که او ره جور

کده مَوگیه: ”چرا مَره ای رقم جور کدی؟“ ^{۲۱} آیا کُوزه‌گر

اِختیارِ گِل ره نَدره که امزویگ پَخسه گِل یگ ظرف بِلده کارِ

خاص جور کُنه و یگ ظرفِ دیگه بِلده کارِ روزمَره؟ ^{۲۲} اگه خُدا

میخایه که ام غَضَب خُو ره نِشو بَدیه و ام قُدرت خُو ره

معلُومدار کُنه و دَ عینِ حالِ ظرفای مَوردِ غَضَب ره که بِلده

نابُودی آماده شُده، قد صبر-و-حَوصِلِه کَلو تَحْمَل کُنه، چی

گُفته میتنی؟ ^{۲۳} یا اگه میخایه که بزرگی-و-جلالِ بے اندازه خُو

ره دَ وسیلِه ظرفای مَوردِ رَحمت معلُومدار کُنه که اونا ره پیش

از پیش بِلده بزرگی-و-جلالِ آماده کده، ^{۲۴} که مو ام شامل

ازوا اُستی و کوی شُدے، نَه تنها از قومِ یهُود، بَلکِه از قوم

های غَیرِ یهُود ام، چی گُفته میتنی؟ ^{۲۵} امو رقم که هوشع

پَیغمبر مَوگیه:

”کسای ره که قوم مه نَبود، «قوم خُو» مَوگیم

و کسی ره که دوست نَدشتُم، «عزیز خُو» مَوگیم.“

۲۶ و ”دَ امزُو جاي که دَزوا کُفته شُد، ’شُمو قَوم مه نِیستید‘ دَ

امونجی اونا «بچکیچای خُدای زنده» کوی موشه.

۲۷ اشعیا نَبی ام دَ باره اسرائیل چیغ زده مَوگیه: ”اگرچه تعدادِ

بَنی اسرائیل رقمِ ریگِ دریا آسته، مگم فقط یگِ تعدادِ

باقی مَنده شی نجات پیدا مونه. ۲۸ چُون خُداوند حُکم خُوره دَ

زودی و بطورِ قَطعی دَ رُوی زمی اجرا مونه.”

۲۹ و امو رقم که اشعیا پیشگویی کده:

”اگه خُداوند لشکرها بلده ازمو نسل باقی نمی ایشته،

مو رقمِ سدوم موبودی و رقمِ عموره موشدی.”

بے ایمانی قومِ اسرائیل

۳۰ پس چی بُگی؟ مردمای غیر یهود که دَ پُشتِ عادل شُدو

نمیگشت، اونا اوره دَ دست اورد، یعنی عدالتی ره که از راه

ایمان دَ دست مییه؛ ۳۱ لیکن قومِ اسرائیل که دَ پُشتِ شریعتِ

عدالت میگشت، دَزو نرسید. ۳۲ چرا نرسید؟ بخاطرِ که اونا از

راه ایمان نه، بلکه از طریقِ اعمال خُو دَ پُشت ازو میگشت.

أونا دَ بَلَه سَنگی که باعِثِ لَحْشِيدُو مُوشَه لَحْشِيد، ^{۳۳} اُمُو رَقَم
که نوشته شده:

”اینه، ما دَ صَهيون یگ سنگ ره میلم که باعِثِ
لَحْشِيدُونِ مَرْدُمِ مُوشَه

و یگ قاده ره که باعِثِ اُفتَدونِ ازوا مُوشَه،

ولے هر کسی که دَزُو ایمان بیرَه، اُو هرگِز شرمِنده
نَمُوشَه.”

۱۰ آی برارو، آرزوی دِل و دُعای مه دَ پیشِ خُدا بَلَدَه قَوْمِ
إِسْرَائِيل امی آسته که اونا نِجات پَیدا کُنه. ^۲ چُون ما مِیتَنم
شاهِدی بَدِیم که اونا بَلَدَه خُدا غَیْرَت دَرَه، لیکن نَه از رُوی
دانایی. ^۳ چُون اونا عدالتی ره که از طرفِ خُدا مییه پَی نَبُرد و
دَ تَلاشِ ثابِت کَدونِ عدالتِ خودونِ خُو بُر شُد، امزی خاطر اونا
تابعِ عدالتِ خُدا نَشُدَه. ^۴ چراکه مسیح تکمیل کُننده شریعت
آسته، تا هر کس که دَزُو ایمان بیرَه عادِل حساب شُنه.

نجات بلده پگ

^۵موسیٰ د باره عدالتی که از شریعت مییه، اینی رقم نوشته مونه: ”آدمی که احکام شریعت ره د جای میره، او د مطابق ازوا زندگی مونه.“^۶ لیکن عدالتی که از ایمان مییه، موهیه: ”د دل خو نگی، کی د عالم باله موره؟“ یعنی تا مسیح ره تاه بیره.^۷ ”یا کی د عالم مُرده ها موره؟“ یعنی تا مسیح ره از مینکل مُرده ها باله کده بیره.^۸ بلکه چی موهیه: ”کلام د نزدیک تو آسته، د دان تو و د دل تو.“ ای امو کلام ایمان آسته که مو اعلان مونی.^۹ چون اگه قد زبون خو اقرار کنی که عیسی «مولا» آسته و د دل خو ایمان بیری که خدا او ره از مُرده ها دوباره زنده کد، نجات پیدا مونی.^{۱۰} چون یگ شخص د دل خو ایمان میره و عادل حساب موشه و قد زبون خو اقرار مونه و نجات پیدا مونه.^{۱۱} امو رقم که نوشته مُقدّس موهیه: ”هر کسی که دزو ایمان بیره، شرمنده نموشه.“^{۱۲} چون د بین یهود و غیر یهود فرق وجود ندره، چراکه امو «مولا»، مولای پگ آسته و تمام کسای که نام ازو ره میگیره، او بلده ازوا بے اندازه برکت میدیه؛^{۱۳} چون نوشته یه: ”هر کسی که نام خداوند ره بگیره، او نجات پیدا مونه.“

^{۱۴} لیکن اونا چطور میتنه نام کسی ره بگیریه که دزو ایمان نوره؟ و چطور میتنه د کسی ایمان بیره که د باره ازو هیچ نشنیده؟ و چطور میتنه بشنوه بدون که کدم کس دزوا اعلان کنه؟^{۱۵} و اونا چطور میتنه اعلان کنه اگه کس اونا ره ربی نکنه؟ امو رقم که نوشته شده: ”چیقس نوربند آسته پایای کسای که خوشخبری میره.“^{۱۶} لیکن پگ خوشخبری ره قبول نکد، چون اشعیا موهگیه: ”خداوندا، کی د پیغام ازمو باور کده؟“^{۱۷} پس ایمان از شنیدون پیغام د وجود مییه و چیزی که شنیده موشه از کلام مسیح آسته.

^{۱۸} مگ ما پُرسان مونم: آیا اونا نشنیده؟ البته که شنیده، چون نوشته یه:

”آواز ازوا د تمام زمی رسیده

و کلمه های ازوا تا آخرای دنیا.“

^{۱۹} بسم پُرسان مونم: آیا قوم اسرائیل نفامید؟ چون اول موسی موهگیه:

”ما د وسیله کسای که هیچ قوم حساب نموشه، شمو ره

و تَوْسَطِ يِگِ مِلَّتِ جَاهِلِ قَارِ شُمُورِهِ بِالِه مِيرْم. ”

^{۲۰} و اِشْعِيَا دَ جُرَاتِ مُوگِيه:

”كسای مَرِه پيدا كد كه دَ طَلَبِ مِه نَبُود،

و ما بَلَدِه كسای ظَاهِرِ شُدْم كه دَ جُسْتُجَوِي مِه نَبُود. ”

^{۲۱} مِگَم دَ بارِه قَوْمِ اِسْرَائِيلِ مُوگِيه:

”تَمَامِ رُوزِ دِستای خُورِه

سُونِ قَوْمِ نافرمان و سرْثَمبِه دِرَازِ كُدْم. ”

رَحْمَتِ خُدا بَلَدِه باقی مَنده های قَوْمِ اِسْرَائِيلِ

۱۱ پس ما پُرسانِ مُونْم: آيا خُدا قَوْمِ خُورِه رَد كده؟ هرگِز

نَه! چراكه خود مِه ام يِگِ اِسْرَائِيلِي اَسْتَم، اَوْلادِه اِبْرَاهِيمِ و از

طايِفِه بِنِيامِين. ^۲ خُدا قَوْمِ خُورِه كه از گاهِ اِنْتِخابِ كُدْد، رَد

نکده. آيا نَمِيدَنید که نَوِشْتِه مُقَدَّس دَ بارِه اِلیاس پِیغمبر چی

مُوگیه وختیکه دَ ضِدِ اِسْرائیل دَ پِیشِ خُدا عَرْضِ حَالِ کده

گُفت: ^۳ ”ای خُداوند، اونا پِیغمبرای تُو ره کُشته و قُربانگاه

های تُو ره بیرو کده. تنها ما مندیم و اونا قَصِدِ گِرِفْتونِ جانِ از

مَره ام دَره. “ لیکن جوابِ اِلهی بلده اَزو چی بُوْد؟ خُدا

گُفت: ”هفت هزار نفر ره بلده خُو نِگاه کدیم که دَ پِیشِ بُتِ

بَعْل زانو نَزده. “ ^۵ پس امی رقم دَ زمانِ حاضِر ام یگ تَعْداد

باقی مَنده که دَ وَسِیلِه فِیضِ اِنْتِخابِ شُدِه. ^۶ و اگه ای اِنْتِخاب

دَ وَسِیلِه فِیضِ اَسْتِه، دِیگه مَرْبُوطِ اَعْمالِ نَمُوشِه؛ اگه نِه،

فِیضِ دِیگه فِیضِ گُفته نَمُوشِه. ^۷ پس مقصد چی اَسْتِه؟ مقصد

ای اَسْتِه که قَوْمِ اِسْرائیل چِیزی ره که طَلبِ مُوکد پِیدا نکد،

لیکن اِنْتِخابِ شُدِه ها اُو ره پِیدا کد و باقی مَنده سَخْتِ دِلِ شُد،

^۸ اَمُو رقم که نَوِشْتِه شُدِه:

”خُدا بلده ازوا رُوحِ کَرخْتی دَد،

چیمای که دِیده نَننه

و گوشای که شَنِیده نَننه،

تا امروز امی رقم آسته.

۹ و داوود مَوگيه:

”دِسترخونِ ازوا بلده ازوا تلگ و دام بشه

و سنگِ لَخَشَنْدُک و مجازات.

۱۰ چيمای ازوا خيره شنه تا دیده نته

و پُشتِ ازوا همیشه خَم بشه.

۱۱ بسم پُرسان مُونم: آیا قَوْمِ إِسْرَائِيلِ لَخَشِيدِ که بلده همیشه

بُفته؟ هرگز نه! بلکه بخاطرِ خطاهای ازوا نجات بلده مِلَّتِ

های غَيْرِ يَهُودِ رسيد تا غَيْرَتِ قَوْمِ إِسْرَائِيلِ دَ شور بييه. ۱۲ اگه

خطاهای ازوا باعثِ بَرکَتِ بے اندازه بلده دُنیا شد و شِکَسْتِ

ازوا باعثِ بَرکَتِ بے اندازه بلده مِلَّتِ های غَيْرِ يَهُودِ، پس

چِيقَسِ کَلوَتَرِ پَسِ اَمَدونِ کَامِلِ ازوا بَرکَتِ ميرِه!

۱۳ اَيِ مَرْدُمایِ غَيْرِ يَهُودِ، اَلِي قَدِ شُمُو توره مَوگَم. ازی که ما

رَسُولِ مَرْدُمایِ غَيْرِ يَهُودِ اَسْتَم، دَ خِدْمَتِ حُوِ اِفْتِخارِ مُونم ۱۴ تا

بِتَنَّم يَكُو رَقْم غَيْرَتِ هَمْتَبَارَاي خُو ره دَ شور بِيَرُم و بعضی ازوا
ره نجات بَدِيْم. ^{۱۵} چُون اگه رَد شُدونِ ازوا باعِثِ آشتی دُنیا قد
خُدا شُد، قَبُول شُدونِ ازوا باعِثِ چي موشه، بغير از زنده شُدو
از مُرده‌ها؟ ^{۱۶} اگه يگ حِصّه خَمير كه دَ عِنوانِ نَوَبَرِ حاصِلات
تَقْدِيم موشه مُقَدَّس آسته، پس تمام ذولِه خَمير مُقَدَّس آسته؛ و
اگه ريشه مُقَدَّس آسته، پس شاخچه ها ام مُقَدَّس آسته.

^{۱۷} ليكن اگه بعضی شاخچه های اصلی بُريده شُد و تُو كه يگ
شاخچه زَبْتُونِ خودرُوي بُودي دَ جای ازوا پيوند شُدی و دَ
ريشه و چربي دِرختِ زَبْتُونِ شَرِيك شُدی، ^{۱۸} دَ بِلِه امزُو
شاخچه ها فخر فروشی نَكُو. اگه فخر فروشی كنی، دَ ياد خُو
دَشْتِه بَش كه تُو ريشه ره اُستوار نِگاه نَمُونی، بلكه ريشه تُو
ره اُستوار نِگاه مونه. ^{۱۹} شايد تُو بُگی: ”شاخچه ها بُريده شُد
تا ما پيوند شُنم.“ ^{۲۰} راست مُوگی. اونا بخاطرِ بے ايمانی خُو
بُريده شُد و تُو فقط دَ وسيله ايمان خُو اُستوار آستی. پس
مغرور نَبَش، بلكه بَتَرَس. ^{۲۱} چُون اگه خُدا از بُريدونِ شاخچه
های طبيعی دَرِيغ نَكُد، از بُريدونِ ازتُو ام دَرِيغ نَمونه. ^{۲۲} پس
مهربانی و سختگيري خُدا ره دَ نظر بگير: سختگيري شی دَ
برابر كسای آسته كه دَ وسيله بے ايمانی خُو اُفتده، ليكن

مِهْرَبَانِي شِي بَلْدِه اَز تُو يِه، دَ شَرْطِي كِه دَ مِهْرَبَانِي اَزُو ثَابِت
 بُمْنِي؛ اگِه نَه تُو اَم بُرِيدِه مُوشِي. ^{۲۳} و اِسْرَائِيلِي هَا اَم اگِه دَ
 بے اِيْمَانِي خُو اِدَامِه نَدِيِه، پِيُونْد مُوشِه، چُون خُدا قُدْرَت دَرِه كِه
 اُونَا رِه دُوْبَارِه پِيُونْد كُنِه. ^{۲۴} چُون اگِه تُو اَز دِرَخْتِ زَبْتُونِي كِه
 اَز نِگَاهِ طَبِيعَتِ خُو دُرُوِي اَسْتِه بُرِيدِه شُدِي و بَرِخْلَافِ طَبِيعَتِ دَ
 اَسَانِي دَ دِرَخْتِ زَبْتُونِي پِيُونْد شُدِي كِه شَنْدِه شُدْد، پَس چِيَقْس
 كَلَوْتَر اَمُو شَاخِچِه هَايِ طَبِيعِي دَ اَسَانِي دَ دِرَخْتِ زَبْتُونِ خُو
 خُو پِيُونْد مُوشِه.

رَحْمَتِ خُدا بَلْدِه پِگِ مَرْدُمِ اَسْتِه

^{۲۵} اَيِ بَرَارُو، مَا نَمِيخَايْم كِه شُمُو اَزِي رَازِ بے خَبَرِ بَشِيْد؛ نَشْنِه
 كِه شُمُو خُو دَرِه دَا نَا فِكْر كُنِيْد: سَخْتِ دَلِي دَ بَلِه يِگِ تَعْدَادِ
 مَرْدُمِ اِسْرَائِيلِ حَاكِمِ شُدِه و تَا وَخْتِي اِدَامِه دَرِه كِه تَعْدَادِ كَامِلِ
 مِلَّتِ هَايِ غَيْرِ يَهُودِ دَ پَادِشَاهِي خُدا دَاخِلِ شُنِه. ^{۲۶} و دَ اَمْرِي
 رَقْمِ تَمَامِ اِسْرَائِيلِ نِجَاتِ پِيْدَا مُونِه، اَمُو رَقْمِ كِه نُوِشْتِه شُدِه:

”اَز صَهِيُونِ يِگِ نِجَاتِ دِهِنْدِه ظَاهِرِ مُوشِه؛

اُو بے خُدَايِي رِه اَز اِسْرَائِيلِ دُورِ مُونِه.

^{۲۷} و اینمی عهد مه قد ازوا آسته،

وختیکه گناهای ازوا ره از بین بُرم.

^{۲۸} از نگاه خوشخبری، یهودیا بخاطر ازشمو دشمن خدا

حساب موشه، لیکن از نگاه انتخاب شدو اونا بخاطر

بابه کلونای خو دوست-دشتنی آسته، ^{۲۹} چراکه تحفه ها و

دعوت خدا تغییرناپذیر آسته. ^{۳۰} امو رقم که شمو یگ زمان از

خدا اطاعت نموکدید، لیکن آلی بخاطر نافرمانی ازوا شمو

رحمت پیدا کدید، ^{۳۱} امو رقم اونا ام آلی نافرمان شده، تا د

وسیله رحمتی که نصیب ازشمو شده اونا ام رحمت پیدا کنه.

^{۳۲} چون خدا نشو میدیه که تمام مردم د نافرمانی بند شده تا د

بله پگ رحم کنه. چون خدا تمام مردم ره د نافرمانی های ازوا

بند کد تا د بله پگ ازوا رحم کنه.

^{۳۳} آه، که حکمت و دانایی خدا بے اندازه غوج آسته!

چیقس کنج-و-کاوناپذیر آسته قضاوت های ازو

و چیقس دور از پی بردو آسته راه های ازو!

۳۴ ”چون کی آسته که فکرِ خُداوند ره فامیده بشه؟

یا کی آسته که مشاورِ ازو بوده بشه؟“

۳۵ ”کی دَ خُداوند یگو چیز بخشش دده

تا بلده ازو پس دده شنه؟“

۳۶ چون تمام چیزا ازو، دَ وسیله ازو و بلده ازو آسته. او ره تا ابدالآباد بزرگی-و-جلال باد. آمین.

زندگی دَ خدمتِ خُدا

۱۲ پس ای برارو، نظر دَ رحمتای خُدا، از شمو خواهش
مُونم که جسم های خُو ره دَ عنوانِ قربانی زنده و مُقَدَّس که
قابلِ قبولِ خُدا آسته، دَزُو تقدیم کُنید که اینمی بلده شمو یگ
عبادتِ عقلانی آسته. ۲ همرنگِ ازی دُنیا نبشید، بلکه دَ
وسیه نو کدونِ فکرای خُو، خودون ره تبدیل کُنید تا پی بُبرید
که خاست-و-اراده خُدا چی آسته، یعنی چیزخیل نیک، قابلِ
قبول و کامل آسته.

^۳ دَ وَسِيْلَه فَيْضِي كِه دَز مه دَدَه شُدِه، مَا دَ هِر كُدَمِ اَز شُمُو
 مُوگِيْم كِه خُود رِه اَز چِيْزِي كِه اَسْتِيْد، بِالِهْتَر فِكْر نَكْنِيْد، بَلَكِه
 هِر كُدَمِ شُمُو عَاقِلَانِه دَ بَارِه خُو فِكْر كْنِيْد، دَ اِنْدَازِه اِيْمَانِي كِه
 خُدا بَلَدِه شُمُو نَصِيْب كَدِه. ^۴ چُون اَمُو رَقْم كِه دَ يِگ جِسْم
 اَعْضَايِ كَلُو دَرِي و تَمَامِ اَعْضَايِگِ كَار رِه اِنْجَام نَمِيْدِيَه، ^۵ اَمُو
 رَقْم مَو اَم اِگْر چِه كَلُو اَسْتِي، و لِه دَ مَسِيْح يِگ جِسْم اَسْتِي و
 هِر كُدَمِ مَو اَعْضَايِ يِگْدِيْگِه خُو. ^۶ مَو دَ مُطَابِقِ فَيْضِي كِه دَز
 مَو بَخْشِيْدِه شُدِه، تُحْفَه هَايِ مُخْتَلِفِ دَرِي: اِگِه تُحْفَه كَس
 پِيْشْگُوِي اَسْتِه، اُو دَ مُطَابِقِ اِيْمَانِ خُو پِيْشْگُوِي كَنِه؛ ^۷ اِگِه
 خِدْمَتِ اَسْتِه، اُو خِدْمَتِ كُنِه؛ اِگِه تَعْلِيْمِ اَسْتِه، اُو تَعْلِيْمِ بَدِيَه؛
^۸ اِگِه تَشْوِيْقِ كَدُو اَسْتِه، اُو دِيْگَرُو رِه تَشْوِيْقِ كُنِه، اِگِه بَخْشِيْشِ
 اَسْتِه، اُو سَخَاوَتْمَنْدَانِه بَخْشِيْشِ كُنِه، اِگِه رَهْبَرِي اَسْتِه، اُو قَد
 كُوشِشِ كَلُو رَهْبَرِي كُنِه، اِگِه مِهْرَبَانِي اَسْتِه، اُو قَد خُوشِي
 مِهْرَبَانِي كُنِه.

^۹ مُحَبَّتِ شُمُو بَايْدِ بَدُوْنِ رِيَاكَارِي بَشِه. اَز بَدِي نَفْرَتِ دَشْتِه
 بَشِيْد و خُود رِه دَ نِيْكي بِچَسْپِيْنِيْد. ^{۱۰} يِگْدِيْگِه خُو رِه قَدِ مُحَبَّتِ
 بَرَادِرَانِه دُوسْتِ بَدْنِيْد و هِر كُدَمِ شُمُو يِگْدِيْگِه خُو رِه اَز خُود
 كَدِه كَلُوْتَرِ اِحْتِرَامِ كُنِيْد. ^{۱۱} دَ كُوشِشِ-و-تَلَاشِ ثُمْبَلِي نَكْنِيْد؛ دَ

روح-و-روان پُر از جوش-و-خروش بشید و د مولا خدمت کنید.

^{۱۲} د امیدي که درید خوشحال بشید؛ د وخت رنج-و-مُصیبت

صبر داشته بشید و د دُعا ثابت قدم بُمَید. ^{۱۳} د پوره کدون

احتیاجاتِ مُقدَّسین شریک شنید و مهمونواز بشید. ^{۱۴} بلده

کسای که شمو ره آزار-و-اذیت مونه، خیر-و-برکت طلب کنید،

آرے خیر-و-برکت طلب کنید و نالت نکنید. ^{۱۵} قد کسای که

خوشحالی مونه، خوشحالی کنید و قد کسای که چخرا مونه،

چخرا کنید. ^{۱۶} قد یگدیگه خو همدل-و-همفکر بشید؛ بلندخوا

نَبشید، بلکه قد مردمای عاجز-و-بیچاره ششت-و-برخواست

کنید و خود ره از دیگر و کده دانا حساب نکنید. ^{۱۷} د هیچ کس

د عَوْضِ بدی، بدی نکنید، بلکه د باره چیزای فکر کنید که د

نظرِ پگ قابلِ قبول آسته. ^{۱۸} اگه امکان دَره، تا جای که

مربوطِ از شمو موشه، قد پگِ مردم د صلح-و-صفا زندگی

کنید. ^{۱۹} ای عزیزا، انتقام خو ره نگیرید، بلکه د قار-و-غَضَبِ

خُدا ایله بدید، چون نوشته شده: ”خداوند مَوگیه: ’انتقام

گرفتو کارِ ازمه یه، ما جزا میدیم.“ ^{۲۰} برعکس،

”اگه دشمنون تُو گُشنه یه، دزو نان بدی

و اگه تُشنه یه، آو؛

چون قد امزی کار قوغ های آتس ره د بَلِه تولغِه شی کوڈ
مُونی. ”

۲۱ از بدی شکست نخور، بلکه بدی ره قد نیکی شکست
بدی.

إطاعت کدو از حکمرانا

۱۳ هر کس باید تابع قدرت های صاحب اختیار بشه،
چون هیچ قدرتی نیسته که از طرف خدا نبشه و قدرت های ام
که وجود دره، اونا د وسیله خدا مقرر شده. ۲ پس هر کسی که
د برابر یگ قدرت ایسته موشه، د برابر چیزی که خدا مقرر
کده ایسته موشه و کسای که ایسته موشه، محکومیت ره د
بله خو میره. ۳ چون حکمرانا بلده کسای که اعمال نیک انجام
میدیه، باعث ترس نییه، بلکه بلده بدکارا آسته. آیا میخاهی
که امزو صاحب قدرت ترس نداشته بشی؟ پس کار نیک انجام
بدی و او تو ره تعریف-و-توصیف مونه؛ ۴ چون او خدمتگار
خدا آسته بلده خوبی تو. لیکن اگه کار بد انجام میدی، ازو
بترس، چراکه او شمشیر ره عبث قد خو نمیگردنه. او

خِدمتگارِ خُدا آسته تا غَضَب ره د بَلِه بَدکار اُورده جَزَا بَدیه. ^۵ پس لازم آسته که انسان تابع بَشَه، نَه تنها بخاطرِ غَضَبِ خُدا، بلکه بخاطرِ وِجدانِ خُو ام. ^۶ امزی خاطر ام شُمو مالیه مِیدید، چُون حُکمرانا خِدمتگاری خُدا یه و مِصروفِ امزی چِیزا آسته. ^۷ پس د هر کس هر چِیزی ره که حقدار شی آسته بَدید: باج ره د حقدارِ باج، مالیه ره د حقدارِ مالیه، اِحترام ره د حقدارِ اِحترام و عِزَت ره د حقدارِ عِزَت.

مُحَبَت کُنید، چراکه وخت کم منده

^۸ از هیچ کس چِیزی قرضدار نَبَشید، بَغیر ازی که یگدِیگِه خُو ره مُحَبَت کُنید؛ چُون کسی که یگِ دِیگِه ره مُحَبَت کُنه، اُو شریعت ره د جای اُورده. ^۹ چُون امی احکام: ”زِنَا نَکُو! قتل نَکُو! دُزی نَکُو! طَمع نَکُو!“ و هر حُکمِ دِیگِه که آسته، د امزی خُلاصه موشه: ”همسایه خُو ره رقمِ خود خُو آلی دوست دشته بَش.“ ^{۱۰} ”مُحَبَت کُننده د همسایه خُو بدی نَموکنه؛ امزی خاطر مُحَبَت تکمیل کُننده شریعت آسته.

^{۱۱} علاوه ازی، شُمو مِیدنید که ای چی زمان آسته، یعنی امی آلی ساعت شی رسیده که از خاو بیدار شُنید، چراکه آلی

نجات مو نزدیکتر آسته نسبت د وختیکه مو ایمان اوردی .

^{۱۲} شاو تقریباً تیر شده و روز نزدیک آسته . پس ، بیید که کارای
تریکی ره از خود بر کنی و زره نور ره بپوشی . ^{۱۳} بیید که
آبرومندانه زندگی کنی مثل که د روشنی روز قرار دری ، نه د
عیاشی و شراب خوری ، نه د فسق و فساد و نه د جنجال و
حسد ، ^{۱۴} بلکه خودون ره قد مولا عیسی مسیح بپوشنید و بلده
پوره کدون خواهشات جسم هیچ آمادگی نگیرید .

قبول کدون یگدیگه

۱۲ کسی ره که د ایمان خو ضعیف آسته ، قبول کنید ،
لیکن نه بلده ازی که د باره عقیده های ازوا جر-و-بحث کنید .
^۲ یگ نفر عقیده دره که هر چیز ره خورده میتنه ، ولے کسی که
د ایمان خو ضعیف آسته ، تنها سوزیجات موخوره . ^۳ کسی که
هر چیز موخوره نباید کسی ره که نموخوره خار-و-حقیر حساب
کنه و کسی که نموخوره نباید آدمی ره که موخوره محکوم
کنه ، چراکه خدا او ره قبول کده . ^۴ تو کی آستی که د باره
غلام کس دیگه قضاوت مونی ؟ استوار مندو یا افتدون ازو
مربوط بادار شی موشه . و او استوار مومنه ، چون خداوند

میتنه که او ره اُستوار کُنه.

^۵ یگ نفر یگ روز ره از دیگه روزا کده مُهمتر حساب مونه،
ولے یگ نفر دیگه پگ روزا ره یگ رقم میدنه. پس هر کس د
فکر خود خو عقیده کامل دشته بشه. پس هر کس هر فکر که
د ره دمزو عقیده کامل دشته بشه. ^۶ کسی که یگ روز ره د
عنوان روز خاص احترام مونه، او ره بخاطر مولا مونه.
امچنان کسی که گوشت موخوره، او د احترام مولا موخوره،
چون او از خدا شکرگزاری مونه؛ و کسی که نموخوره ام
بخاطر خدا نموخوره و از خدا شکرگزاری مونه. ^۷ چون هیچ
کدم از مو بلده خود خو زندگی نمونی و هیچ کدم مو بلده خود
خو نمومری. ^۸ اگه مو زندگی مونی، مو بلده مولا زندگی
مونی و اگه مومری، ام بلده مولا مومری. پس چی زنده
بشی، چی بمری، مو د مولا تعلق دری. ^۹ چون بلده امزی
مقصد مسیح مُرد و دوباره زنده شد تا مولای مُرده ها و زنده
ها بشه.

^{۱۰} پس تو چرا د بله برار خو قضاوت مونی؟ یا تو چرا برار خو
ره خار-و-حقیر حساب مونی؟ چون پگ مو د پیش تخت
قضاوت خدا ایسته موشی. ^{۱۱} چون نوشته شده:

“خداوند مَوگيه: قَسَم دَ زِنْدَگي مِه

که هر زانو دَ برابر مِه خَم موشه

و هر زبو خدا ره اقرار مونه.”

^{۱۲} پس هر کُدم ازمو حساب خُو ره دَ خدا میدی.

^{۱۳} امزی خاطر بیید که دَ بله یگدیگه خُو قضاوت نکنی، بلکه

دَ عَوْض شی تصمیم بگیری که کُدم سنگ لَخَشَنْدُک یا مَوانِع

دَ سر راه برار خُو نیلی. ^{۱۴} ما میدنم و دَ مولا عیسی یَقین دَرُم

که هیچ خوراک دَ ذات خُو ناپاک نیسته، لیکن بلده کسی که

اُو ره ناپاک فکر مونه، ناپاک آسته. ^{۱۵} اگه برار تُو بخاطر

خوراکی که مَوخوری آزرده موشه، تُو دیگه دَ مُحَبَّت رفتار

نمونی. نیل که خوراک تُو باعث نابودی کسی شنه که مسیح

بخاطر ازو مُرد. ^{۱۶} پس نیلید که چیز خوب شمو بد گفته شنه.

^{۱۷} چون پادشاهی خدا خوردو و وُچی کدو نییه، بلکه عدالت،

صُلح-و-سلامتی و خوشی دَ روح اَلْقُدس آسته. ^{۱۸} هر کسی که

دَ امزی طریق مسیح ره خدمت مونه، مَورد پَسَنَدِ خدا آسته و

قابل قبولِ مردم. ^{۱۹} پس بیید که پُشت چیزای بگردی که باعث

برقراری صلح-و-صفا و آبادی یگدیگه مو موشه. ^{۲۰} بخاطر خوراک کارِ خدا ره خراب نکُنید. دُرست آسته که هر خوراک پاک آسته، لیکن ای غَلَط آسته که یگ آدم دَ وسیله خوردون یگو چیز باعثِ لخشیدونِ کسِ دیگه شنه. ^{۲۱} بهتر آسته که نه گوشت بخوری، نه شراب وچی کنی و نه کدم کاری ره انجام بدی که باعثِ لخشیدونِ برار تو موشه. ^{۲۲} هر عقیده که دری دَ دل خو دَ حضورِ خدا نگاه کو. نیک دَ بختِ کسی که خود ره بخاطر چیزی که قبول کده محکوم نکنه. ^{۲۳} لیکن کسی که دَ باره کدم خوراک شک دَره، اگه او ره بخوره محکوم موشه، چراکه عملِ ازو از روی ایمان نبوده؛ و هر چیزی که از روی ایمان نییه، گناه آسته.

زندگی کدو بلده خوشی دیگرو

۱۵ ' مو که قوی آستی، باید ناتوانی های مردمای ضعیف ره تحمل کنی و دَ پشتِ خوشی خودون خو نگردی. ^۲ هر کدم مو باید همسایه خو ره بلده خوبی شی خوش کنی تا باعثِ آبادی شی شنی. ^۳ چون مسیح ام پشتِ خوشی خود خو نمیگشت، بلکه امو رقم که نوشته شده: "توهینِ کسای که تو

ره توهين مونه، د بله ازمه قرار گرفته. ^۴ "چون هر چيزی که د
 گذشته نوشته شده، بلده تعليم ازمو نوشته شده تا د وسيله
 پایداری و تشویقی که نوشته های مقدس موبخشه امیدوار
 بشی. ^۵ خدای که عطا کونده بردباری و دلگرمی آسته، شمو
 ره قوت بدیه تا مطابق خاست مسیح عیسی! قد یگدیگه خو
 همدل-و-همفکر بشید ^۶ و یگ-دل و یگ-زبو شده خدا ره که
 آته مولای مو عیسی مسیح آسته، حمد-و-ثنا بگید.

^۷ پس یگدیگه خو ره قبول کنید، امو رقم که مسیح شمو ره
 بلده بزرگی-و-جلال خدا قبول کد. ^۸ چون ما دز شمو موگیم که
 مسیح بخاطر حقیقت خدا خدمتگار یهودیا شد تا وعده های ره
 که د بابه کلونا دده شدد، تصدیق کنه، ^۹ و تا مردمای غیر یهود
 خدا ره بخاطر رحمت شی حمد-و-ثنا بگیه. امو رقم که نوشته
 شده:

"امزی خاطر تو ره د مینکل مردمای غیر یهود اقرار مونم

و بلده نام تو سرود میخانم.

^{۱۰} و بسم موگیه:

”آی مردُمایِ غَیْرِ یَهُودِ، قَد قَوْمِ ازُو خُوشی کُنید.“

۱۱
و بسم:

”آی پگِ مِلَّتِ ها، خُداوند ره سِتایش کُنید،

آی تمامِ قَوْمِ ها، اُو ره حمد-و-ثنا بُگید.“

۱۲
و اِشعیا ام مُوگیه:

”ریشِه یَسی مییه،

اُمُو که باله مُوشه تا دَ بِلِه مِلَّتِ ها حُکمرانی کُنه

و مِلَّتِ ها دَزُو اُمید مُوکنه.“

۱۳
خُدای که سرچشمِه اُمید اَسته، شُمُو ره قد خوشی کامل و

آرامش دَ ایمان پُر کُنه تا دَ وَسِیلِه قُدرتِ رُوحِ اَلْقُدسِ از اُمید

لَبْرِیز شُنید.

پولس، خدمتگارِ مردمای غیرِ یهود

^{۱۴} ای برارون مه، خود مه د باره شمو اطمینان درم که شمو پُر از نیکی استید و از هر علم پُر شدید و میتنید که یگدیگه خوره نصیحت کنید. ^{۱۵} باوجود ازی، ما غدر جرات کده د باره بعضی مطلب ها د عنوان یادآوری دز شمو نوشته کدم، بخاطر فیضی که خدا دز مه بخشیده ^{۱۶} تا خدمتگارِ مسیح عیسی بلده مردمای غیرِ یهود بشم و وظیفه پیشوایی اعلان کدون خوشخبری خدا ره انجام بدیم و تا مردمای غیرِ یهود یگ هدیه قابل قبول بشه که د وسیله روح القدس تقدیس شده. ^{۱۷} پس د وسیله مسیح عیسی د بله کارای خو که د خدمتِ خدا انجام میدیم، افتخار مونم. ^{۱۸} چون ما جرات نمونم که از کدم چیزی دیگه توره بگم بغیر از چیزی که مسیح از طریقِ ازمه انجام دد تا او اطاعتِ مردمای غیرِ یهود ره د دست بیره، د وسیله گفتار و کردارِ ازمه، ^{۱۹} د وسیله قدرتِ معجزه ها و چیزای عجیب و د وسیله قدرتِ روحِ خدا، د اندازه که از اورشلیم شروع کده تا منطقه الیریکوم خوشخبری مسیح ره بطورِ کامل اعلان کدم. ^{۲۰} امزی خاطر شور-و-شوق درم که خوشخبری ره د جایی اعلان کنم که نامِ مسیح هنوز د اونجی گرفته نشده، تا د بله

پای سنگ یگو کس دیگه آباد نکتم، ^{۲۱} بلکه امو رقم که نوشته شده:

”بلده کسای که د باره ازو گفته نشده، اونا مینگره

و کسای که نشنیده، پی موره.“

^{۲۲} امی دلیل بارها مانع آمدون مه د پیش ازشمو شد.

تصمیم پوئس بلده دیدون ایماندارای روم

^{۲۳} لیکن آلی چون د امزی منطقه ها دیگه جای بلده خدمت مه

نمنده و غدر سال ها ام آسته که د شوق آمدو د پیش ازشمو
آستم، ^{۲۴} هر وختیکه سون اسپانیا سفر کدم، د پیش شمو مییم.

آرے، امیدوار آستم که د غیت تیر شدو از منطقه شمو، شمو

ره ملاقات کنم و غیتیکه از دیدون شمو برخوردار شدم، د

کومک ازشمو د سفر خو ادامه بدیم. ^{۲۵} لیکن فعلاً سون

اورشلیم ری آستم تا مقدسین ره د اونجی خدمت کنم. ^{۲۶} چون

ایماندارای مقدونیه و آخیا د خوشی خو بلده غریبای که د

مینکل مقدسین اورشلیم آسته یگ کومک ری کده. ^{۲۷} اونا د

رضای خُو امی کار ره کد؛ دَ حقیقت، اونا دیندارِ یهودیا

آسته، چُون اگه مردُمای غیرِ یهود دَ برکت های روحانی یهودیا

شریک شُدِه، بلده ازوا ام لازم آسته که قد چیزای مادی خُو

یهودیا ره خدمت کنه. ^{۲۸} پس وختیکه امی کار ره انجام دَدُم و

اِطمینان پیدا کَدُم که امی کومک دَزوا رَسیده، اوخته از راه

منطقه شُمو سُونِ اِسپانیا مورُم؛ ^{۲۹} و ما میدَنم وختیکه پیش

شُمو مییم، ما قد برکت های بے اندازه مسیح مییم.

^{۳۰} ای برارو، ما دَ نامِ عیسیٰ مسیح و دَ وسیله مَحَبَتِ روح

اَلْقُدس از شُمو خاهش مُونم که شُمو دَ پیشِ خُدا دَ حق ازمه قد

ازمه قتی سخت دُعا کُنید. ^{۳۱} دُعا کُنید که ما از دِستِ

بے ایمانای منطقه یهودیه نجات پیدا کُنم و خدمت مه دَ

اورشَلیم قابلِ قَبولِ مَقَدَسین بشه ^{۳۲} تا دَ خاست-و-اراده خُدا قد

خوشی دَ پیشِ شُمو بییم و قد شُمو یگجای تازه شُنم. ^{۳۳} خُدای

که سرچشمه صلح-و-سلامتی آسته، قد پگ شُمو بشه، آمین.

دُعا و سلامِ پولس بلده ایمانداری رُوم

۱۶ خوارِ ایماندارِ مو فیبی ره که خدمتگارِ جماعتِ

ایماندارا دَ شارِ کنخریا آسته دز شُمو معرفی مُونم^۲ تا اُره دَ
نامِ مولا پذیرایی کنید، امو رقم که دَ بَینِ مُقدَّسینِ مُناسِبِ
آسته. دَ هر چیزی که اُو دز شُمو ضرورتِ دشته بَشه قد شی
کومک کنید، چراکه اُو دَ غدر کسا کومک کده و دَ خود مه
ام.

^۳ دَ پرسکِلا و اکیلا که دَ راهِ خدمتِ دَ مسیحِ عیسیٰ همکارای
مه آسته، سلام برسَنید. ^۴ اونا بخاطرِ جانِ ازمه سر خُوره دَ
خطر اندخت. نه تنها مه، بلکه پگِ جماعتِ های ایماندارای
غیرِ یهود ازوا تشکری مونه. ^۵ امچنان دَ جماعتِ ایماندارای
که دَ خانه ازوا جَم موشه سلام برسَنید. دَ دوستِ عزیز مه
اینیطس که اولین ایماندارِ آسته سلام برسَنید. ^۶ دَ مریم که بلده
رُشد شُمو غدر سخت زحمت کشیده، سلام برسَنید. ^۷ دَ قومای
مه اندرونیکاس و یونیه که قد ازمه یگجای بندی بُود، سلام
برسَنید؛ اونا دَ مینکلِ رسولا مشهور آسته و از مه پیش دَ
مسیحِ ایمان اُورده. ^۸ دَ امپلیاتس که دَ رفاقتِ مولا دوستِ
عزیز مه یه، سلام برسَنید. ^۹ دَ اوربائس که دَ خدمتِ مسیح
همکار مو آسته و دَ استاخیس دوستِ عزیز مه، سلام برسَنید.
^{۱۰} دَ آپلیس که دَ خدمتِ مسیح ثابت شده، سلام برسَنید. دَ

کسای که دَ خانوارِ اَرستوبولُس تعلق دَره، سلام بَرَسَنید. ^{۱۱} دَ
 قوماى مه هيروديون و دَ کسای که دَ خانوارِ نرکيسوس دَ مولا
 ايمان دَره سلام بَرَسَنید. ^{۱۲} دَ تريفينا و تريفوسا که دَ راهِ خدمت
 دَ مولا زحمت کشیده، سلام بَرَسَنید. دَ پرسيسِ عزيز که دَ راهِ
 خدمتِ دَ مولا زحمت کشیده، سلام بَرَسَنید. ^{۱۳} دَ روفس که دَ
 خدمتِ مولا انتخاب شده و دَ آبه شى که آبه خنده مه آسته،
 سلام بَرَسَنید. ^{۱۴} دَ آسينکريئس، فليگون، هرمس، پطروباس،
 هرماس و ديگه برارو که قد ازوا آسته، سلام بَرَسَنید. ^{۱۵} دَ
 فيلولوگوس، يوليه، نيرياس و خوار شى و دَ اوليمپاس و پگ
 مقدسين که قد ازوا آسته، سلام بَرَسَنید. ^{۱۶} يگديگه خوره قد
 روى ماخى مقدسانه سلام بگيد. تمام جماعت هاى ايمانداراى
 مسيح ام دز شمو سلام موكيه.

هدايتِ آخِر

^{۱۷} آى برارو، دز شمو تاكيد مونم که فكر خوره سون کسای
 بگيريد که دَ مينکل شمو تفرقه ميندزه و مانع راهِ شمو موشه
 و برخلافِ تعليمى که شمو حاصل کديد رفتار مونه؛ ازوا
 دورى کنيد. ^{۱۸} چون اى رقم نفرا مولای مو مسيح ره خدمت
 نمونه، بلکه گوره هاى خوره خدمت مونه و قد توره هاى نرم

و شیرین دل های ساده-دل ها ره بُرده اونا ره بازی میدیه.

^{۱۹} ازی که اطاعت شُمو د پگ معلومدار شُده، ما د باره شُمو خوشحال اَسْتُم. پس ما میخائِم که شُمو د نیکی کدو دانا بشید و د بدی کدو نادو. ^{۲۰} خُداي صلح-و-سلامتی د زودی شیطو ره د تی پای شُمو جو جو مونه! فیضِ مَولای مو عیسیٰ مسیح نصیب شُمو شنه.

^{۲۱} تیموتائوس همکار مه و لُکیوس و یاسون و سوسیپاتروس قومای مه دز شُمو سلام مَوگیه. ^{۲۲} ما ترتیوس که نوشته کُننده امزی خط اَسْتُم، دز شُمو د نامِ مَولا سلام میرسنم. ^{۲۳} غایوس که ما و تمام جماعتِ ایماندارا مهمون شی اَسْتی، دز شُمو سلام میرسنه. اِرتوس خزانه‌دارِ شار و برار مو کوارتوس دز شُمو سلام مَوگه. ^{۲۴} [فیضِ مَولای مو عیسیٰ مسیح نصیب پگ شُمو شنه. آمین.]

^{۲۵} آلی حمد-و-ثنا د خُداي که قدرتِ دره شُمو ره د مطابقِ خوشخبری که د باره عیسیٰ مسیح موعظه مَونم قوتِ بدیه، د مطابقِ برملا شُدونِ رازی که از زمانای گاه تاشه نگاه شُد، ^{۲۶} لیکن آلی برملا شُده. امو راز از طریقِ نوشته های انبیا مطابقِ حُکمِ خُداي اَزلی-و-آبدی د تمامِ مِلّت ها فامنده شُده تا

إِطَاعَت كده ایمان بیره. ^{۲۷} دَ خُدای یکتا و دانا دَ وَسِیلَه عیسیٰ
مسیح تا اَبَدُالاباد بَزُرگی-و-جلال باد! آمین.

سوال دارید؟ +1 807.700.6090

afghanbibles.org © آزرگی

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.